

నిజనామము - గురుభక్తి- నామభక్తి - గురుసేవ

రచన :

హింద్ యూనివర్సిటీ పరమసంత షక్తిచంద్ మహారాజు
హుశ్యారపుర, పంజాబ్

సత్సంగ సందేశములు :

1. వసంత వచమి - ది|| ౨౪-౨-౧౯౬౯.

హనుమకొండ, వరంగల్ (ఆం. ప్ర.)

. బాబా సావనసింగ మహారాజు జన్మదినోత్సవము.

ది|| ౨౭-౭-౧౯౬౯, హుశ్యారపుర, పంజాబ్.

తెలుగు అనువాదకులు :

పెండ్యాల ఆనందరావు మహారాజ్

సికింద్రాబాదు - ఆం. ప్ర.

పల్లి షర్మ :

రాధాస్వామి సత్సంగ బృందము

సికింద్రాబాదు - ఆం. ప్ర.

రావీరెటె విజయ్యడు]

1970

తొలి పలుకులు .

పరిమళంత ఫకీర్‌చంద్ మహారాజును తెలియనివారు రాధాస్వామి మతస్తులైన సత్సంగీయులలో ఉండరు. వారు పరిమళుల్లోని హుశ్యారపుర నివాసులు. గత పదహారు సంవత్సరములనుండి ప్రతిసంవత్సరము వారు ఆంధ్రప్రదేశ్‌కమునందు పరిమళంలో యున్న హనుమకొండలోని రాధాస్వామి జనరల్ హిస్టారికల్ థామమునకు వేంచేస్తు వచ్చారు. అట్లు వేంచేసి అచ్చటి హిస్టారికల్ ముద్రా అర్జులకు, జిజ్ఞాసగలవారికి అధ్యాత్మికబోధలు చేయుచూ ఉంటారు. శ్రీవారు చెప్పెడిది అంతా స్వానుభవముతో గ్రహించబడుటచే విశేషంగమన సత్సంగీయులకు అది ఆచరణ అనుభవమును. సులభసాధనమార్గమును సూచించునదియు అయి యున్నది.

౧. గ్రంథములో రెండు సత్సంగసమావేశాలలో చెప్పబడిన యెన్నియో ఆధ్యాత్మిక విషయములు చర్చింపబడినవి. వాటిలో కొన్ని విషయాలు నాకున్న జిజ్ఞాసను తృప్తిపరచినవి.

హనువులలో ప్రతి ఒక్కరికి ఏదో ఒకవిధమైన వేదన ఉంటుంది. ఆ వేదన ధనము, మానసస్మానములు, స్త్రీలు, విషయభోగాలు, సంతానము, ప్రేమ సుగుణభక్తి మొదలైన వాటిని గురించినది కావచ్చును. ప్రజలు వీటిని గురించి

తృప్తిని పొందుటకు యున్నామని గాన అనుభవము ఉంటుంది. వీటిలో ప్రతి ఒకదానినీ పొందే జీవితమును మనస్సు వ్యతిరేకించినచో తృప్తి వీటిలో ఉండదు. అది చిరమనానందముగాను పరిభ్రష్టమైన జ్ఞానము లోను ఉండును. నిరంతరములో స్థిరమని ఉన్నప్పుడును చేరు పుటకు ఆ కృష్ణుని లభించుట. అప్పుడు వీటిని స్మరించి పొంద గలము.

మనస్సుయొక్క రూపమును గుణమును తెలుసుకోవాలి. మనలో స్ఫురించే పదాలాలు, భావాలు, చేసే చిర్రల ననుసరించి మనస్సు చిర్రలు ములు ఏర్పడును. మనము పవిత్రమైన ఆలోచన లలో మగ్నమై యుండగా మనకు దురాలోచనలు, దుష్టభావాలు, మనసులోనికి రావు. మన అవసరములు నెరవేర్చుకొనుటకు కావలసిన ధనమును గూర్చియు యితర జీవితావసరములను గూర్చియు మనము ఆలోచిస్తు ఉంటాము. సాధన అధ్యాసము చేస్తు వుంటాము. కావున మనసు నిర్మలముగ యుండి ఏగ్రహ శక్తిని పొందుటచేత సంకల్పసిద్ధి చేకూరును. మన విల్ పవర్ (Will Power) బలపడును. అట్లు జరిగినప్పుడు సంకల్పసిద్ధి గలిగి తద్వారా మన అవసరములు సర్వము పాటించుట అవసరమై యగును. ధనము, సంపత్తులు మొదలగు విషయములను పొందు తాము.

మరణశాలమున రామో-రామో, కృష్ణో-కృష్ణో అని స్మరించుటచేత గాని లేదే గురువును స్మరించుటకు ఉపాధిమును కాని

జననమరణ బంధములను తెంపుకోలేము. ఆ కాలమున స్థూల దేహము నశించి సూక్ష్మశరీరము ఉండిపోవును. ఇదే అవసాన కాలము, ఈకాలములో మన స్మృతిపథములో ఏ రూపములు, దృశ్యములు తిరుగుచుండునో అవియే మనలో ప్రకటితమవుతూ ఉంటవి. ఈకారణంగా యీ అవసానకాలములో గురురూపము, రాముని రూపము మొదలగు సద్రూపములు ప్రకటితమైనవారు యమబాధలు, నరకబాధలు, భయంకర దృశ్యములనుండి తప్పించుకో గలుగుతారు.

మనసురతి అవసానకాలములో విశ్వాసము, దృఢభావముతో ఒక సద్రూపమును సృష్టించుకొనిన యెవల ఆ రూపము లోనే లగ్నమై యుండును. ఇందుచే అప్పుడు మన మనస్సులో యితర విచారములు, భావములు స్ఫురించవు. ఈకారణమున యమబాధలు నరకబాధలనుండి తప్పించుకోగలుగుతారే కాని, వారివారి షూర్వకర్మానుసరణి కలిగిన సంస్కారములు వారి చిదా రాశముపై పడియుండుటచే వాటి కనుగుణమైన పునర్జన్మను పొంది కర్మను అనుభవించెదరు.

సాధారణముగ రామ, కృష్ణ, గోవింద అనికాని లేక తమ మునుగురువు లొసంగిన నామమునుకాని బహిరంగము జపించు వారు, యజ్ఞయాగాదులను చేయువారు కొంత మనశ్శాంతిని పొంద గలరు. కాని పరమసుఖమును అమరపదమును పొందజాలరు.

నామము శరీరములోగాని, మనస్సులోగాని, మరియు ఆత్మలోగాని యుండదు. అది నాల్గవపదములో యుండును. ఇట్టి నామము అంతర్ముఖమున అజపాతమును జపించువారికి లభ్యమగును. నిజనామము అనగా ఆనాహతిరాగము. బీతరాగము. శృతిమార్గము. మనస్సు పవిత్రమగునప్పుడు మనము మనస్సు ఆవరణను వదలగలము. సురతిని డిర్ఘముఖమునకు ప్రవహింప చేయగలము.

జరతితో శబ్దమును పట్టుకొనేవారు, పట్టుకొని ఆ శబ్దములో లయము పొందేవారు, నిజరూపములో స్థిరపడువారు పరమ సుఖమును, పరమశాంతిని, సకలసంపత్తులను, మరియు సర్వ శుభములను పొందగలరు. ఇహమును జయప్రదంగ గడుపుకొని పరమును అనగా శబ్దబ్రహ్మలో ఐక్యతను పొంది అవినిశాపదమును చేరుకొనగలరు. ఈ గ్రంథములో యిటువంటి విషయాలు ఎన్నియో చర్చించబడినవి.

శ్రీవారి ఉపన్యాసములు హిందీభాషలో ఆరుగురితోడనున్నవి. ఈ భాషాపరిచయము లేని శ్రద్ధగలవారికి దీనిని తెలుగుభాషలోనికి అనువాదముచేసి అందించుటని శ్రీవారి ఆదేశము. తదాజ్ఞానుసారము పామరపండితు లెల్లరూ యుద్ధవిగ్రహములను గ్రహణయే చాలావరకు ఉపయోగించి యా తమను అనుభవము చేయబడినది. అనుభవముతో విద్యనా విద్యులు కలగ నుపాజముః వాటిని పోషించుట మిక్కిలి ముఖ్యము.

మిత్రులు శ్రీ వి. లక్ష్మీపతిశాస్త్రిగారు గ్రంథానువాదములో నారు తోడ్పడి సహాయమొనర్పిరి. వారికి నా కృతజ్ఞతలు తెలుపుచున్నాను.

శ్రీరామచంద్రగారు హైదరాబాదు పులిలీబావులిలో నున్న గ్రీన్ హోటల్ మేనేజరుగారు, మహారాజు దర్శనార్థము ౧౯౬౯ జులైలో పంజాబులోని హుశ్యారపురము వెళ్ళివచ్చినారు. వారు ౨౨ జులై ౧౯౬౯ రోజున బాబా సావనసింగ మహారాజు ఆస్మడినోత్సవ సందర్భమున జరిగిన సత్సంగసందేశమున చేపు రికార్డులో రికార్డుచేసిరి. పరమదయాళ హుజూర మహారాజువారి ఆదేశానుసారము ఆ చేపురికార్డు నందలి విషయములను యీ గ్రంథరూపముగ వ్రాసి, మీ యెర్లరకు సమర్పించగలిగినాను.

ఇదియేగాక శ్రీరామచంద్రు మూడు గ్రంథాల పొందు పరచుటకు ౫౦౦౦ ఫోటోలును వాటికి అవసరమైన కాగితముతో సహా పారితోషికముగా నొసంగిరి. జ్ఞానయజ్ఞములో యీ సహాయము పదివేలు. ఇందుకు వారికి నా హృదయపూర్వక శుభా శీర్షులు. దాతాదయాళురు వారికి వున్న నిస్వార్థసంకల్పమును సిద్ధి పరచుగాక !

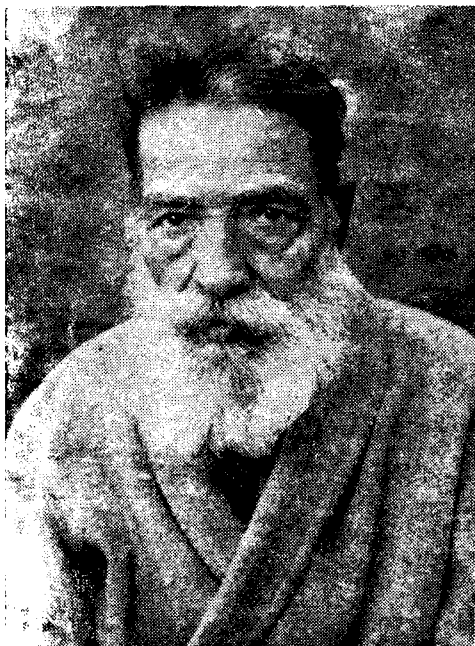
సికింద్రాబాదు పురవాసులు, 1. రావుసాహెబు బూరుగు మహాచేపుగారి సుపుత్రులు రు. ౧౦౦ లును, 2. సికింద్రాబాదు ఆసిబలను వాస్తవ్యులు శ్రీ పాన్షాపు రంగయ్యగారు రు. ౨౦ లును యీ కార్యమునందు ధనసహాయము చేసిరి. ఈ దాతలకు

ఆయురారోగ్య ఐశ్వర్యములు సర్వము ప్రసాదింప బడును గాక :

అత్యల్పకాలములో యీ గ్రంథమును శ్రద్ధతో విజయ వంతముగా పైదరాబాదు ఆబిద్‌స్కీల్‌లో వున్న తమ గ్రీన్ ప్రింటింగ్ ప్రెస్ నందు ముద్రణచేసిన శ్రీ ఎర్పల్‌గారికి నా కృతజ్ఞతలు.

సికింద్రాబాద్ }
౧-౨-౧౯౭౦ }

ఇట్లు,
మీ శుభచింతకుడు,
పెండ్యాల ఆనందరావు.

**THE HOLINESS SAINT PARAM DAYAL
ANDIT FAQIR CHANDJI MAHARAJ
OF HOSHIARPUR. (PUNJAB.)**

హీజ్ హోలినెస్ పరమసంత్ పకీర్ చంద్ మహారాజ్

హుశ్యారపుర పంజాబు

స త్స ం గ స ం దే శ ము

బసంత పంచమి ది॥ 24 ఫిబ్రవరి 1969

ప్రథమ సమావేశము

రాధాస్వామి :

నేను “రాధాస్వామి” మతములోనికి స్వయముగా రాలేదు. పిన్న వయసు నుండి భగవానుని కన్నులార, ప్రత్యక్షముగ చూడవలెనని ప్రబలమైన జిజ్ఞాసయుండినది. జీవనములో నుండబడె మనోవేదనతో ఒక దృశ్యమును చూచితిని.

1905వ సంవత్సరములో “దాతా దయాళుని” దివ్య సాదాల ఆశ్రయము పొందినాను. మహారాజు నాకు “రాధాస్వామి” మతశిక్షలను బోధించెను. స్వామి మహారాజు తమ ఆధిప్తాయమును తెలిపినారు. మఱియు “పరమసంత్ కబీరు గారు” మహారాజు అభిప్రాయములో వేదాంతము, సగుణోపాసన, నిర్గుణోపాసన, జై నమతము, ఇస్లాంమతము, బౌద్ధమతము, ఆసిన్సి మతాలను కాలానుగుణ్యములని తెలియ పరచారు. నేను

సాధారణమగు హిందువును. ఆ స్తికుడను భగవానుని నమ్మి వాడను. ఈ ఖండనను విని చాల విచారపడినాను. పశ్చాత్తాపము పొందినాను ఈ మతములో నేను చిక్కుపడుట నాయొక్క ప్రబలమైన జిజ్ఞాసయే కారణములు:

“దాతా దయాళుని” ప్రత్యక్షముగ చూచితిని. నేను “దాతా దయాళుని వదల జాలలేక పోయితిని. ప్రమాణము చేసితిని. “రాధాస్వామి” మతశిక్షలపై ఆచరణ యుక్తముగా ప్రవర్తించి నా స్వానుభవమును తెలుపుతాను. నేను హస్తకొండకు పదహారు సంవత్సరముల నుండి వస్తున్నాను. పదహారు కళలు సంపూర్ణమైనవి. ఈ రోజు పదునారవ సంవత్సరమున “రాధాస్వామి” మత శిక్షణను సంపూర్ణముగ జ్ఞాన యజ్ఞములో ఆహుతి ఇచ్చెద.

“రాధాస్వామి నామ్ జోగావే, సోయితరె,

కలీ కలేళ్ సఖ్ నాళ్, సుఖ్ పావే, దుఖ్ హరె:”

విచారించండి! ప్రతి యొక ధర్మము తమ సిద్ధాంతమే ముఖ్యమని వాదిస్తు ఉండును. నేను తెలిసీ తెలియక ఊకొట్టు వాడనుకాను. నా ఆత్మసాక్షిగ ప్రపంచమునకు, నా స్వానుభవమును తెలుపుచున్నాను. నా అనుభవము నిజమని అనుకొందును ఇతరులు తప్పుగా భావించెదరేమో! కాని నేను ఆత్మసాక్షిగ నిజమును తెలుపుచున్నాను. ప్రమాణము చేశాను (రీడా) నేను చెప్పినది నిజమని వాదించను.

"ఐసా నామ్ అపార_కోయి భేద్ న జానయి,
జో జానె సో పార. బహుర జగ్ న జన్మయి!"

మీది పద్యములో ఘంటానాదములాగ గట్టిగ చెప్పినారా! లేదా? నామమును జపించువారి ఆపత్తులు—సంకటాలు, నశించి సుఖమును పొందగలరు. ఆ నామమనగా నేమి? ఎట్లు పొందగలము?

నన్ను నేనే ప్రశ్నించుకొందును? నా ఆత్మతో విచారించెదను. ఫకీర్ చంద్! కుఘ్నవ్యాధితో పడి చచ్చెదవు. మత పక్షమును బలపఱచుటకై చెప్పబోకుము. నేను ప్రమాణము చేశాను. నిజమును తెలుపుచున్నాను. మీది పద్యములో వ్రాసినది అక్షరాల నిజము. కాని ఈ నామమును నేను పొందలేకపోయాను. రాధాస్వామి నామము నాకు స్పష్టముగ తెలియబఱచుటకై దాతా దయాళుడు నాకు ఈ గురు పదమునొసంగెను.

"గుప్తరూప్ జాహ్ (ధారియ, రాధాస్వామినామ్,
"బినా మోహర్ నహి పావహి. జహ్ (కోయిబ్ స్రామ్!"

రాధాస్వామి నామము గుప్తముగ నుండును. నేను నాలుకతో ఈ నామము స్మరించుచుంటిని. అందుకే నామమును పొందలేకపోయాను.

సహోదరా: నందూభాయీజీ: వింటున్నావా: జగన్నాథం గారు: పినండి: ఈ గుప్తమగు నామమును తెలియపఱచుటకు ఆ దయాళుడు నారు గురుపదమును అనుగ్రహించెను. గురుపద

మును వహించిన తర్వాత గురువుగా ప్రవర్తించి నామమును బొందగలిగితిని.

ఓ సత్సంగులారా: మీ ద్వారా కేవలము ఒకే విచారము, నేను ఎవరిలో ప్రకటించను. నా రూపము ఎందఱిలోనో ప్రకటితమైనది. నాకు మాత్రము తెలియదు. నేను నామమును దయాళుని స్వరూపమును దృష్టిలో నుంచుకొని జపిస్తూ ఉంటిని. ప్రకాశకళలను దృశ్యములను చూస్తూ స్మరణచేస్తూ ఉండెడివాడిని. నేను నామస్మరణ చేయునపుడు, నాలోరూపము అనుభవజ్ఞానము ఉండునపుడు నామమెట్లు గుప్తముగనుండును? చెప్పండి. మీరు అనుభవజ్ఞులు. ఎన్నాళ్ళనుండి సాధనచేస్తున్నారు? విచారించి చూడగా నేను ఎవరిమదిలో ప్రకటితము కాలేదు. నాకు అప్పుడు నామ రూపములేని నిరాకార పరాత్పరుని వెదకుకొనె జిజ్ఞాస కలిగినది.

“As a true researcher, and a true desirous of Seeing Lord my God”.

నా స్వస్థానము, నేను ఎక్కడినుండి రాగలిగితినో? స్వస్థానమును విచారించుచుంటిని, నా మదిలో ఏమి జరిగినది? ప్రకాశములేదు, చైతన్యములేదు, రూపములేదు, రంగురేఖలులేవు. రాధాస్వామి నామస్మరణలేదు, గురుశిష్య విచారములేదు. ప్రభువులేదు. నేవకుడులేదు, అట్లున్నట్లు ధ్యాసలేదు, నేను అంతర్ముఖముగా స్థిరపడినపుడు నా అస్తిత్వమే యుండదు.

“I loose my entity”

అప్పుడు నా స్థితి యెట్లుండును:

“అకహ అగాధ అపార అనామి :
 యహ మేరా రూప్ హై, ఆచరణ్ అనామి ॥
 మూజ్ ఉతి, ఆయె బన్ ఫకీరా :
 ఆయా వహ నరతన్, గురుద్వారా ॥
 జిన్ నామ్ దియా పాలా పోసా ॥
 బాత్ సమయ్ ఆయి, పాయానిజ దేశా ::”

నేను ఆ స్థితిలో యుండునప్పుడు దుఃఖములేదు, సుఖములేదు, బిందురూపమున ఉన్న ఆత్మ నిజరూపములో లయమవును. నేను మీన (మత్స్య) రూపముగ ఫకీర్ చందును. పరాత్పరుడగు. సముద్రములో క్రీడించుచు, లయముపొందుతు ఉంటాను. ఐక్యము నొందుతాను. నిజరూపములో లయము పొందుతుఉంటాను. ఎవరు అనుగ్రహించిరి? “దాతా దయాళుడు” అనుగ్రహించెను.

“దాతా దయాళుడు” పరమ పదములో నున్నారు. నేను ఎవరిని గురువుగా భావించాలి?

“తుమ్ హో సత్సంగియో మేరె గురు దయాళ :
 జిన్ హో నే ముమ్మికో కియా హై నిహళ ::
 తుమ్మారె చరణ్ రజ్ జిబ్ నే సిర్ ధారా :
 ఖుల్ గయి మేరె ఫుట్ కి సకల పితారి ::
 మౌజు ఆధీన ఆయె హమ్. ఇన్ చోలే మే ::
 గురులజ్జ బన్ బచన్ సునాయి ::”

నామము అనగానేమి? నామము ఆనగా

సురత్ హాయి అతికర్ మగ్నాని

పురుష్ అనామి జాయె సమాని”

అర్థమైనదా: నేనెక్కడ చేరుకొంటిని? దేహధ్యాసకు వచ్చి నప్పుడు, నన్ను నేనే ప్రశ్నించెద? ఘోరా: పిచ్చి యెక్కి పొయ్యావా :

“Have I gone mad”

శరీరధ్యాస పొందినపుడు జీవ స్థితిలో తిరిగివస్తాను. నేను నాతో మనసులో ఆనుకొంటాను. పిచ్చి యెక్కిపొయ్యావా: నిజముగా నేను పిచ్చివాడనైతే రాధాస్వామి దయాళుడు కూడ పిచ్చివాడు. పరమ సంత కబీర్ కూడ పిచ్చివాడే! సత్పురుషుల పరిశోధన ఫలితాలు ఇవియేనా? రాధాస్వామి మతస్థులు తుదకు పొందిన ఫలితాలు ఇవియేనా?

గత సంవత్సరము సత్సంగ సమావేశములో “బారా మాస” విషయమును చర్చించాను. “బారామాస” అనగా జీవ నము ఆది, అంతము, ఆషాఢమాసము నుండి చెప్పుచూ. జ్యేష్ఠ మాసము వఱకు విషయమును చర్చించితిని. సత్పురుషులు “బారా మాస” ఆషాఢమాసము నుండి మొదలు పెట్టారు.

“జేఫ్ మహీనా జేలా భారీ :

జీవన హృదయ యతనకరారీ ::”

జీవులు ఏమి వెదకుతారు? నిజమైన మనోవేదన ఏమి అవుతుంది? ఒకప్పుడు ధనమును వెదకుతారు? మాన సమ్మానాలను వెదకుతారు. స్త్రీలయందు విషయభోగములను వెదకుతారు. సంతానమును వెదకెదరు. ప్రేమను వెదకెదరు. భక్తిని వెదకెదరు. వెదకుతారా! లేదా? ఇవియే ఆశలు. ఆశ మూలనా భ్రమగ్రస్తులై వెదకుతు ఉంటారు. మీరు సత్సంగమునకు ఎందుకు వచ్చితిరి? ఏవో కావాలని మనసులో జిజ్ఞాసయుండును. దీనా! కాదా! నేను మూడు నెలల నెలవులలో “బగ్గాదు” నుండి దాతా దయాళుని సన్నిధానమునకు వచ్చేవాడిని. నా మనస్సులో బల విధమైన మనోవేదనయుండి తృప్తికై వస్తూ ఉంటిని.

“My Soul was inneed of Some thing”.

ఎంతయో డబ్బు ఖర్చుపెట్టుచుంటిని. ఎందులకు డబ్బు ఖర్చు పెట్టెవాడిని? నాలో యుండబడే మనోవేదనను తృప్తిపఱచుటకై నా మనోవేదన నాకే తెలియకపోవును.

“I was a blind traveller”

ఏమి తెలియదు. ఏమి చెప్పలేను.

“సంతోదయాశ_జీవహితకారి :

ఫేద్ కహెం ఆప్ నిజ్కర్ భారి : !”

సత్పురుషులు రహస్యమును చెప్పెదరు. నీ మనోవేదనయెమి? పరమసుఖము-పరిపూర్ణమైన శాంతి ఎట్లుపొందగలము? ఈ రహ

స్వము నాకు తెలియలేదు. నేను ఎల్లప్పుడు “దాతాదయాశుని” మాటి మాటికి ప్రశ్నించెవాడిని. పరమపదమనగా నేమి? స్వగృహము అనగానేమి? 1918 వ సంవత్సరము డిసెంబర్ 25 వ తేదిన ఆ దయాశుడు దయార్ద్ర హృదయుడు అనుగ్రహించి చెప్పెను.

ఫకీరా! నేను చెప్పెద వినుము. ఒక తెంకాయ నా చేతిలో పెట్టి ఐదు పైసలు ఇచ్చి నా రెండు పాదాలపై తన విశాల మైన తలతో మ్రొక్కి నాకు గురుపదము నొసంగెను. ప్రపంచములో ఎవరైన ఇలాంటి విశాలహృదయులగు గురువులను పొందగలిగారా? నా వంటి మూర్ఖుని అజ్ఞానము తొలగించుటకై నా పాదాలు మ్రొక్కిన గురువర్యులు “దాతా దయాశుడు పరిపూర్ణమైన జ్ఞానమును పొందినవారు. నాపై గురుపదమును అనుగ్రహించి చెప్పినారు. “ఫకీరా! “గురువుగా బాధ్యతలను వహించుము.” మళ్ళీ-ఫకీరా! “పామరులు, అజ్ఞానులు, అమాయకులు నిన్ను ఆశ్రయించిన వారిని నేను తరించెదనని” అహంభావముతో అనబోకుముసుమ్మి! నీకు రాధాస్వామి దయాశుడు, నిన్ను ఆశ్రయించిన శిష్యులలో సత్సంగులలో ప్రత్యక్షముగ దర్శనమిచ్చును.” అని అన్నారు.

అలోచించండి! ఇక నాకు సత్సంగీయులే గురువులు. ఈ రహస్యమే నాకు తెలుపుటకు నాపై గురుపదమును దాతా దయాశుడు అనుగ్రహించెను.

మానవా : నీ స్వగృహము ఎక్కడ యున్నది? ఎక్కడ
నుండి వచ్చితివి? పరమసుఖము, శాంతి ఎట్లు పొందగలవు? ఆ
స్థితి యెట్టిది?

“నహి ఖాలిక్ మఖ్లాక్ న ఖిలకథ :
కర్తా కారణ కారణో న దిక్కత్ ::”

అక్కడ దేవుడులేడు. మానవులులేరు. ప్రపంచములేదు.
ఏమిలేదు.

“ద్రష్టా దృష్టి నహి కుచ్ దురన్త :
వాచ లక్ష నహి పదన పదారత్ ::”

అహా : నేను నామరూపములో చిక్కుపడితిని. నాలో
ఏమి చూడగలిగితిని? ప్రస్తుతము అనుభవముద్వారా తెలిసి
కొన్నాను. అక్కడ నామరూపములు లేవు. కేవలము నిరాకారో
పాసన—ఒకప్పుడు అనుకొంటాను పిచ్చి ఎక్కిపోయినానా? ఏమి
ఇట్టి స్థితి నాలో రానున్నది.

ఏగురువులన్న ఒకరిని ఉద్ధరిస్తామని అన్నవారు, నిజమైన
గురువులు కారు.

“He is not a Guru”

ఎవరు ఎవరిని ఉద్ధరించగలరు? మనము ఏమి పొందిన
విద్య భాగ్యముతో పొందుతాము. మన విశ్వాసమే మనకు సర్వము
ఇచ్చుచుంది.

“Our own faith”

నమ్మియుండాలి. మన మ స్తిష్కముపై న మనము ఎల్లప్పుడు ఆలోచించే విచార ప్రభావములు పడియుంటవి. అవియే స్ఫురిస్తూ ఉంటవి. ముందు నాకు తెలియలేదు. గురుపదము వహించిన తర్వాత అనుభవముతో తెలిసికొనగలిగితిని. మీ మూలమున తెలిసినది. ఇక్కడ “కమలేశ్వర్” ఉన్నాడు. బీదవాడు. నన్ను తన గ్రామమున తన యింటికి రమ్మని పదేపదే వేడుకొంటున్నాడు. ఆలోచించండి: ఎందుకిలా బాధపడుచున్నాడు? నారూపమును ప్రకాశ కళలలో తనలో చూశాడట! నా గడ్డమునుండి నిప్పురవ్వలు ముత్యాలలాగ అలలాడుచుండగ కనుపించాయట! నా నేత్రములనుండి ప్రకాశ కిరణాలు వెళ్ళుచుండెనట! ఈ దృశ్యప్రభావముతో అనుకొంటున్నాడు. నేనొక మహా గొప్ప పురుషుడనని. ఎన్నియో ఉత్తరాలు వ్రాసినాడు. కమలేశ్వరా! నీలాంటి పిచ్చివాండ్రు భ్రమగ్రస్తులు నన్ను ప్రస్తుతమున్న ఉన్నతస్థితిలో చేర్చినారు? నేను ఈతనిలో ప్రకటించినట్లు నాకు ఏమి తెలియదు. యథార్థము తెలుపుచుంటిని. నమ్మండి!

ఒకప్పుడు నాలో ఇలాంటి దృశ్యాలు కనుపిస్తు ఉండెడివి. ఇవి అన్ని నా మ స్తిష్కముపై పడియున్న ఆలోచనల ప్రభావమే రలదు. గట్టిగా నమ్మండి! ఇవన్ని భక్తిశ్రద్ధలతో విని ఆలోచించిన విచారప్రభావాలు. మరేమియు లేదు. సత్పురుషుల అమృతవాణి. మఱియు వారి సంస్కారాలే! కలవు.

“Suggestations impressions”

ఎన్నాళ్ళనుండియో ఈ సంస్కారాలు నా మేధస్సుపై పడి యుండెను ? నా సంస్కారాలే నాలో దృశ్యములుగా కనుపించినవి.

స్వామి మహారాజు ఈ రహస్యమును క్రింది పద్యములో తెలియచెప్పారు.

“ద్రష్టా దృష్టి నహి కుచ్ దురు నై
 వాచ లక్ష నహి పదన పదారథ
 జాత్ సిపాత్ న అవ్వల్ ఆఖర్
 గుప్త న ప్రకట బాతిన్ బాహర్
 రామ్ రహీమ్ కరీమ్ న కేశవ
 కుచ్ నహి, కుచ్ నహి థాసోం”

ఈ యనుభవ జ్ఞానము నాకు కలిగినది. “దాతా దయాళుని” ఎంతయో బాధపెట్టాను. ఇప్పుడు మిమ్ములను భ్రమగ్రస్తుల లాగచూచి బాధపడుచున్నాను. నా రర్మఫలితాలను అనుభవిస్తున్నాను. నేను ఒకప్పుడు మీలాగ భ్రమపాలై ప్రవర్తించాను. అలానొకప్పుడు “లోహకోర్”లో “దాతా దయాళుని” అంతర్ముఖముగ చూచే దృశ్యమహిమలు ఏమి ? చెప్పమని చాల బాధ పట్టాను. శ్రీవారు నా మనోవేదనను గ్రహించి అన్నారు.

భక్తిరా : “రమ్ము ! నీకు హుజూర్ మహారాజు (రాయె గాల్ గ్రామ్ మహారాజు) సమాధికి సమర్పించెద.” విచారించండి ! నా నట్టిన బాధలు ఓర్పుకోలేక హుజూర్ మహారాజు అట్లు

అన్నారు. నాకు తెలియలేదు. హుజూరు మహారాజు చెప్పిన విషయాలు నా కర్థము కాలేదు. భ్రమలోయుండి చెప్పిన విషయాలు అర్థము చేసికొనలేదు. ప్రేమలో పిచ్చివానిగ ప్రవర్తించాను. నేను హుజూరు మహారాజుతో మనవిచేశాను. “నన్ను ఎట్లు వదలగలరు?” నన్ను హుజూరు మహారాజు (రాయ సాలిగ్రామ్ మహారాజు) సమాధిపై సమర్పించి తిరిగి తీసుకరారా:” శ్రీవారన్నారు. “తీసుకరారు.” అట్లగుచో నేను రాసన్నాను.” రైలు టిక్కెట్లు తీసికొన్నవి తిరిగి స్టేషన్ మాస్టర్ కు ఇచ్చి వెళ్ళాము. ఇంటికి మఱి వచ్చితిమి.

ఇంటికి వచ్చిన తర్వాత హుజూర్ మహారాజున్నారు. ఫకీరా: “చెప్పెద విను.” ఒకానొకప్పుడు నేను హుజూర్ మహారాజును ప్రశ్నలు అడిగితిని. “రచన యసగానేమి”? “మనము ఎక్కడనుండి వచ్చితిమి”? “ఎక్కడికి తిరిగి పోవుదుము”? హుజూరు మహారాజు (రాయసాలిగ్రామ్ మహారాజు) నాతో చెప్పారు. “లెమ్ము: నా పాదాలకడ నిలబడుము.” నేను పాదాలకడ నిలబడితిని. నన్నుచూచి నోరు తెఱచినారు. ఒక క్షణము తర్వాత మూసికొన్నారు. నన్ను అర్థమైనదా? అని అడిగినారు. నేను—ఔను! అర్థమైనదని మనవిచేశాను. మళ్ళి వారన్నారు. శివబరత్ లాల్: “నీ మనస్సు చంచలమై యున్నది. కర్మ అనుభవించున్నది. బ్రతికి యున్నంతవఱకు రాధాస్వామి మత ప్రచారము చేస్తూ ఉండుము.”

హుజూరు మహ్షి (శివబరత్ లాల్ మహారాజు) నన్ను సంబోధించి అన్నారు. ఫకీరా: “నేను హుజూరు మహారాజు (రాయ సాలిగ్రామమహారాజు) సన్నిధానమునకు జీవితములో మూడే పర్యాయములు వెళ్ళాను. రాధాస్వామి మతసిద్ధాంతాలు - శిక్షలు నాకు పూర్తిగా అర్థమైనవి. నీవు ఎన్నాళ్ళనుండియో నా ఆశ్రయములో ఉన్నావు. పలువిధములుగ విషయములు చెప్పాను. నీరు విషయాలు అర్థమగుటలేదు.”

మహాత్ములు “అంతిమస్థితి పొందినతర్వాత ప్రభువుల మైనామని” అనుకొంటారు. మతశిక్షలను రోచకముగ బోధిస్తు ఉంటారు. అట్లు బోధలు చేయకపోయిన గాదిలు, మతములు. సంస్థలు పరిపాలించలేరు. జీవులు అజ్ఞానులు. నేను మీకు లూటీ లతో, దోపిడీలతో తప్పించు మార్గమును చెప్పుచున్నాను. మోస పోకండి! గమ్యస్థానమును పొందుస్థితి జీవనకృషి సమాప్తము చేసి భవసాగరమునుండి మనను తరింపజేసి నిజస్వరూపములో బర్యము పొందించును. ఈ స్థితిని పొంది మనము ప్రభువులము రాజాలము. పరమ సంతకబీరు మహారాజు, స్వామి మహారాజు, గాఢాదయాళు గమ్యస్థానములను చేరుకొని అట్టి స్థితినిపొంది అర్జునులైన, అమాయకులైన శిష్యులపై ప్రభుత్వము చలా చలించలేదు. కొందఱు మహాత్ములు ప్రభువులలాగ ప్రవర్తిస్తున్నారు. ఎవరైన తమ ఆశ్రయములో ఉన్న శిష్యులను ఉద్ధరించ గలరారు ఏ సత్పురుషుడు ఏమిచేయజాలడు. అమాయకులు మీరు. అసాధ్యులుగా దారితప్పినారు. సారాసారము గ్రహించండి :

నేను మూర్ఖుడను కాను. సత్సంగము చేస్తున్నాను. నాపై
 మూడు బాధ్యతలున్నవి. అబలలు నిర్బలలు. అజ్ఞానులైన జీవుల
 రక్షించుట.

“తూతో ఆయా నరదేహమే ధర్మఫకీర్కాభేసా :
 దుభీ జీవుకో, అంగలగాకర్ లేజా గురుకేదేశా : :
 తీన్తావనే జీవ్ దుభీహ్మే నిబల్, అబల్, అజ్ఞాని :
 తేరాకామ్ దయాకా భాయినామ్దాన్దే దాని : :

మీలో నారూపము ప్రకటితము కాగానే, లేక ఇతర
 మహాత్ముల రూపము దృశ్యాలు కనిపించగనే మీరు నాకు, మహా
 త్ములకు, భగవంతుడనని నమ్మి ధనము, ఆస్తులు, మాన సమ్మా
 నములను సమర్పిస్తు ఉంటారు. ఇది కేవలము మీభ్రమ. భ్రమ
 గ్రస్తులై యున్నారు. సమయ విచక్షణను గమనించి సంత
 సద్గురు రూపములో మీభ్రమను వదలించుటకొరకు చెప్పు
 చున్నాను. మోసపోకండి ! సంత సద్గురు కాగానే నాకు కొమ్ములు
 రానులేదు. తోక పుట్టలేదు. మీవలె నేను సాధారణ వ్యక్తిని.
 సంత సద్గురు అనగా నిజమైన జ్ఞానము. యథార్థమైన జ్ఞాన
 విచారము.

నేను మీకు నిజమును యథార్థమును తెలుపుచున్నాను.
 మానవా ! నీవు ఏమైన ధనము, ఆస్తులు మఱియు మాన సమ్మా
 నాలు పొందగల్గినావన్న. అవన్నియు నీ శుభకర్మఫలితముల
 కారణమే ! నేను యథార్థమైన విషయమును తెలిసికొని “దాతా
 దయాశునకు” ౧౭ పేజీల యుత్తరమును వ్రాసి మనవిచేసి

యొన్నాను. “దాతాదయాశుఁడు” రెండు వాక్యములు వ్రాసి నా అభిప్రాయమును బలపఱచినారు. “ఫకీరా ! నిజము ! నీవు ఏమి పొందిన అది నీ కర్మఫలితమే ! ఇకముందు ఏమి పొందగలవో? అవన్నియు నీ కర్మానుసారమే నీకు లభించును.”

సత్సంగులారా ! “ప్రపంచములోనున్న సర్వమత నాయకులారా ! మికర్మను సరిదిద్దుకొనండి ! కేవలము గరువు, గురువు అన్న మాత్రాన ప్రపంచములో ఉండే బాధలను తప్పించుకొనజాలరు. గురుశిష్య సంబంధాలు మనస్సును సవరించుకొఱకే చలవు. యుక్తితో భ్రమలు వదలుటకై మార్గదర్శనము చేయుదురు.

ఈరోజు ప్రొద్దున నేను నాగదిలో ఉండగా, చేతులలో పూలమాలలు, పండ్లు పట్టుకొని నాకొఱకు ఎందరో వేచియున్నారు. నేను చేతులు జోడించి మ్రొక్కి వారితో మనవి చేశాను. “బంధువులారా ! సత్సంగ సమావేశములో విషయములు చర్చించవలసి యున్నది. కొద్దికాలమువరకు నన్ను ఏకాంతముగ వదలి మీరు పొండి.” వారు పోయినారా ? పోలేదు. పుష్పమాలలు పండ్లు నాకు సమర్పించి నా పాదాలకు సమస్కరించి కాంక్ష (జిజ్ఞ) వారికి ప్రబలముగ నుండెను. నన్ను ఎట్లు వదలగలరు ? కోరికయే పని చేయించును. కామాతురలకు విషయభోగముల యందు అభిలాష యుండును. కొందరికి ధనము, ఆస్తులు సంపాదించు కోరిక యుండును. మరికొందరికి మహాత్ముల పాదములపై తలలు ఆనించి మ్రొక్కు అభిలాష ఉండును. ఇంక కొంత

మందికి నామెడలో పుష్పమాలలు వేయు ఇచ్చ ఉండును. ప్రబలముగ మనసులో ఉండె యీ కాంక్షలు, కోరికలు, అభిలాషలు వదలిపెట్టాలి. నేను నాగదిలో ఉన్నపుడు చెప్పిన నా మాట విన్నారా? వినలేదు. ఎంత చెప్పినా వినలేదు. ఇటువంటి స్థితిలో గురునేవలుచేసి మీరు మనస్సును ఎట్లు స్వాధీనము చేసికొన గలరు? మీ మనసు మీ స్వాధీనములో ఉన్న యిట్లు జరిగెడిదా? హజూరురాయ సాలిగ్రామ మహారాజు. స్వామి మహారాజు గురుముఖ శిష్యులు. పండ్రెండు సంవత్సరములవరకు స్వామి మహారాజు శిష్యునకు ఆగ్రాకు వచ్చుటకు ఆజ్ఞ యివ్వలేదు. ఎన్నియో ఉత్తరములు వ్రాసి మనవిచేసుకొనెను. స్వామి మహారాజు జవాబు వ్రాయుచు ఇట్లు చెప్పెను. “నీవు రావద్దు. రావలదు. అక్కడనే ఉండి సాధన అభ్యాసము చేయుము.” అలా వారు ఎందుకు వ్రాసినారు. శిష్యుని మనస్సులో ఉన్న సరదాను వదలించుటకే. బహిర్ముఖముగ ఉండే సరదాలు పోతేగాని మనసు అంతర్ముఖమునకు తిరుగదు. ఇవే గురువులు చేయుపనులు. శిష్యుల మనసులను సరియైన మార్గమునకు త్రిప్పటయే వారి ముఖ్యమైనపని. నా తమ్ముడు రాయసాహెబుతో సంత మతముపై విషయములు చర్చించి, వాటిని ఆంగ్లభాషలో వ్రాయమని చెప్పితిని. తమ్ముడూ! ఎల్లప్పుడు పనిచేస్తూనే ఉండమనికూడ చెప్పితిని.

“Work means life. Life means work”

అతని మనసును సరిదిద్దుకొనుట కొరకె పని చేయు

అందును చెప్పితిని. గురువుల క్రీడలు యిటువంటివే. దాతా
 అగ్రాకుని నేను అపరిమితముగ ప్రేమించెడివాడను. బస్రా బోగ
 గారు నుండి మాట మాటకి నేను ఉత్తరములు వ్రాస్తూ
 ఉండెడివాడను. హుజూరుమహారాజు ఆజ్ఞయిచ్చెను. "ఫకీర! నేను
 నీకు తాబువ్రాస్తేనే జవాబు వ్రాయుము. అనవసరముగ జాబులు
 వ్రాయుచుండు. ఆజ్ఞ ప్రకారము నేను రెండేండ్లు వ్రాయలేదు.
 నీకు బక్కసారి వ్రాసినాను.

సంత మతసిద్ధాంతము ఏమి బోధచేయును

The method : To give you chance to teach you

సిద్ధాంతమును తెలియచేయుట అనగా మనస్సును స్వాధీన
 పరచుకొనే ఉపాయాలు బోధించుట యన్నమాట.

రాధాస్వామి మతసూత్రములనగా ఇట్టివే.

నన్ను ప్రేమించే, ఏవ్యక్తికైనా చూస్తూ ఉండగ నే అతని
 కన్నులనుండి అశ్రువులు ధారలుగా పారుతవి. కొందరు సంతా
 సముసుకోరి దుఃఖపడుతూ ఉంటారు. కొందరు శ్రీవ్యామోహ
 సముసుగూర్చి బాధపడుతూ ఉంటారు. కొందరు ధనార్జనలో సత
 పడిపోతారు. గురువ్యామోహముకూడ అటువంటిదే, కాని వాటి
 కంటే వ్యత్యాసము గలది. పరిపూర్ణుడైన గురుఆశ్రయము లభిం
 చునపుడు అంతా మోసమే యగును. మనోస్థిమితమును సాధించ
 నీకై విషయవాంఛలతో క్రుశ్చిపోతారు. దీని భావమును విశద
 పుగా గ్రహించండి.

నేను సత్సంగములో ఏ విషయమును గూర్చి చర్చిస్తూ ఉంటాను ?

రాధాస్వామినామ జోగావే సో తరే

నా ఆత్మతో ప్రశ్నించుచున్నాను. “ఫకీర చందా ! నీవు చెప్పినది నిజమేనా ?” “నా ఆత్మ నన్ను తృప్తిపరచినది. “ఔను అక్షరాల నిజము. యదార్థము.” అది ఎట్లు ? ఈ సత్యజ్ఞానమును పొందినతరువాత నా మనసులో ఉండే సరదాలు, భ్రమలు, రూపములు, రేఖలు మొదలగు మాయాస్వరూపములన్నీ తొలిగి పోయినవి. ఇదే కాలస్వరూపము. మనోకల్పితము. సత్యమైన యీ జ్ఞానమును పొందగలిగితిని. ఈ జ్ఞానమును పొందినపిమ్మట నా మనస్సునందు గలిగిన సంస్కారప్రభావమువలన బాహ్యంగా కనుపించే దృశ్యాలు నన్ను మోసము చేయలేకున్నవి. భ్రమ గ్రస్తుడనై వాటిలో నేను చిక్కుకొనుటలేదు. అవసానకాలమందు ఏరూపము కనుపించినా, ఒకప్పుడు దాతాదయాళుని రూపము కనుపించినను, శబ్దము వినపడినను, ప్రకాశము చూచినను మరి ఏకశలు అగుపడినను మోసపోలేను. ఇట్టి జ్ఞానము సత్సంగముద్వారా గలిగినది. ఇవన్నియు మనోకల్పితములని నాకు తెలుసు. ఈ కనుపించునవి నిజముకావు. హిందూశాస్త్రములు యీ ధర్మములనే బోధించును. నిర్భయంగా ఘంటాపథంగా చెప్పుచున్నాను. రాధాస్వామి మతము విశేషంగా బోధించునది ఏమీలేదు. ప్రాచీనధర్మములను నవీన వర్ణనకై లిలో బోధించినది.

సూత్రన పద్ధతిలో ఒక విధానమును చూపి మానవులను ఆకర్షించుచున్నది. మాయను తెలిసికోలేనంతవరకు ఆ మాయ వలలనుండి తప్పించుకొనజాలము.

గుప్తరూప జహాం ధరియా - రాధాస్వామినామ

బినామెహర నహిం పావహిం - జహాం కోయి బిశ్రామ్.

ఎవరు అనుగ్రహింపబడుదురు ? గురుదయను పొందగల అర్హులు ఎవరు ? దయ, అనుగ్రహములు ఎట్లుండును ? గురువులు రహస్యములను చెప్పుతారు. నిజాన్ని తెలుపుతారు.

సంత దయా జీవ హితకారి

భేద కహేం వహ ఖుల్ కరఖారి.

గురువులు రహస్యములను వెల్లడించెదరంటిమి, కాని యీ రహస్యములను అందరు అర్థం చేసికోజాలరు. వివేకజ్ఞానం కలవారు కావాలి. అప్పుడే తెలిసికోగలరు. ఎం. ఏ. లో ఉత్తీర్ణులైనవారు పి-హెచ్-శిక్షలను పొందినవారు అర్హులు కాగలరు. నాల్గోతరగతి ఐదో తరగతిలో చదివినవారికి పి-హెచ్-డి శిక్షలు ఎట్లు అర్థంకాగలవు ? అర్థంకావు. రాధాస్వామి మతశిక్షలను ఆచరించి స్వానుభవమును తెలిపెదనని ప్రమాణము చేశాను. స్వానుభవమును తెలుపుచున్నాను. నేను చెప్పిన విషయాలు అర్థం చేసికొనేందుకు అర్హులు, జిజ్ఞాసువులై ఉండాలి. రాధాస్వామి మతశిక్షలను ఆచరించి ఏమి పొందగలిగితిని ? విదేహస్థితిని పొందినాను. నేను విదేహపురుషుడను. కర్మవ్రథావముచే మేలు

కొని సత్సంగములో విషయాలు చర్చిస్తున్నాను. విదేహస్థితి తేలి పోయింది. దాతాదయాశుడు సంకేతించి ఎన్నియోసార్లు చెప్పి యున్నారు. ఒకసారి లాహోరులో ఉండగా యిట్లు చెప్పారు. “ఫకీర ! సత్వపురుషులు ఎల్లప్పుడు అజాగ్రత్తస్థితిలో ఉంటారు. సత్సంగములో జాగ్రదవస్థలో ఉండెదరు.” అప్పుడు నాకు ఏమీ అర్థంకాలేదు. ఇప్పుడు అర్థం చేసికోగలిగితిని. నేను ఒంటరిగ, ఏకాంతముగ ఉన్నప్పుడు శారీరకంగా, మానసికంగా, దేహధ్యాస ఉండదు. ఒకవిధమైన ఉపరామస్థితిలో ఉంటాను.

Physical, mental and spiritual senses.

సత్సంగములో విషయాలు చర్చించునపుడు దేహధ్యాసలో ఉంటాను. రాత్రి పండుకుంటాను. నేను ఎక్కడ ఉన్నానో నాకు తెలియదు. అలాంటి విచారమే యుండదు. నేను బొంబాయిలో ఉండినను, హోళియారపూరులో ఉండినను, ఇక్కడ ఉన్నను మేలుకొనేసరికి ఎక్కడ ఉన్నానో నాకు తెలియదు.

I was in that state. My own state.

సత్పురుషులు సత్సంగమును దేహధ్యాసను పొంది చేయుదురు.

విదేహస్థితి అనగానేమి ? తన నిజరూపములో లయము పొందుట.

Self.

ఈస్థితిలో రూపములు, కళలు మరియేవియు కనుపించవు. ఒకప్పుడు కనుపించినను వాటి వ్యామోహములో చిక్కుకొనరు.

అది కనుపించునపుడు వాటితో క్రీడిస్తూ ఉంటారు. కాని వాటిలో చిక్కుపడరు. ఈస్థితియే జీవస్మృక్తి అవస్థ: శాస్త్రములు దీనినే జీవస్మృక్తి అవస్థయని వర్ణించినవి. సత్పురుషులు యీ స్థితిని బంధగతిలేక విదేహస్థితి అని ఉచ్చరించారు. ఈస్థితిలో యింద్రియముల వికారము, ద్వాస విస్తృతించబడును.

Senses developed.

విదేహస్థితి అతిక్రమించుటకు మానవ శరీరమునకు మొత్తము రెండు సంవత్సరములు పట్టినని శాస్త్రములు నిర్ణయించినవి.

The maximum peirod of physical body.

ఈ స్థితి రెండేళ్లకంటె ఎక్కువ కాలము ఉండదు.

నా స్వానుభవమువలన తెలుసుకొనుచున్నాను. రాధాస్వామి చువశిక్ష దీక్షలద్వారా పొందగలిగితిని. కాబట్టే ఘంటాపథముగ రెప్పుచున్నాను. స్వామి మహారాజు, రాధాస్వామి నామమును పట్టనచేసిన విధము అక్షరాల నిజము. ఏమాత్రము సందేహము లేదు. గురు అనుగ్రహమును పొందాలి.

“బినా మోహరసహిం సావహిం

జహాంకోయి బిశ్రామ్.

అనుగ్రహము ఎట్లుండును? గురువులు యీ రహస్యమును తెలుపుతారు. సామాన్యులు దీనికి అర్హులుకారు. నా వద్దకు వచ్చేవారందరు యీ రహస్యమును తెలుసుకుందామనే జిజ్ఞాసతో

వస్తున్నారా? అలా రావటంలేదు. వారు తమ సంకల్పసిద్ధికై వస్తారు. బొంబాయిలో ఒక మానవ మందిరము నిర్మిస్తారు. బళ్లారిలో ఒక మానవ మందిరము కట్టిస్తారు. అనగా నేమి? వారు ఏమిచేస్తున్నారు.

నేత్ దొంగరమల్ అని ఒక ఆయన ఉన్నాడు. ఆయన భార్య తమ్ముడు ఈశ్వరచంద్రశర్మ. ఇతను ప్రొఫెసర్. దర్శన శాస్త్రములో ఉత్తీర్ణుడైనవాడు. మూడు నెలలపాటు అమెరికాకు వెళ్ళుచున్నాడు. యూనివర్సిటీలో యిలాంటి ఏర్పాట్లు చేస్తూ ఉంటారు.

అప్పుడు నేను దేహిలిలో ఉన్నాను. ఈశ్వరచంద్రశర్మ సేవాసింగ అనే ఆయనద్వారా నాకు మనవి పంపాడు. “నేను అమెరికాకు వెళుతున్నాను. మహారాజుగారు నా యింటికి ఒక మారు వేంచేయాలి.” సేవాసింగ నాకు మనవి అందించాడు. నేను అతనితో అన్నాను. “పిలిచినవారి ప్రతి యింటికి వెళ్ళుటకు నేను శునకమునా? నేనురాను. అక్కరఉన్నవారే రావాలి నాకడకు.”

ఈశ్వరచంద్రుడు డాక్టరు రాధాకృష్ణుని మిత్రుడు. రాధాకృష్ణుడుకూడ దర్శనశాస్త్రములో ఒక ప్రొఫెసర్. నాకు పరిచయస్థుడు. డాక్టరు రాధాకృష్ణుని వెంటపెట్టుకొని ఈశ్వరచంద్రుని కడకువచ్చి మరల వేడుకున్నాడు. “మహారాజా! నేను బీదవాడిని. పరదేశమునకు వెళ్ళుచున్నాను. అచ్చట క్రైస్తవమతము ప్రబలం. నేను హిందుధర్మమును తెలిసినవాడిని. ఈ స్థితిలో

అచ్చట ఎట్లు పని చేయగలుగుదుననే ఖీతి కలుగుచున్నది. దీని నుండి బయటపడునట్లు మీరు దయతో నన్ను అనుగ్రహించాలి.

అప్పుడు నేను జేబులోనుండి ఒక రూపాయనోటు తీసి, దానిపై “Luck to I. C. Sharma” అని వ్రాసి అతనికియిచ్చితిని. అప్పుష్టము పండినది. మూడునెలల ఉద్యమంలో అతనికి లక్షన్నర రూలర్లు, పరిష్కారముగ యివ్వబడెను.

ఈశ్వరచంద్రుడు పరదేశం (అమెరికా) లో ఉండాలి అంటే తన భార్య, పిల్లలను ఆ దేశం తీసికొని వెళ్ళుటకు భారత సేవాలానికి తిరిగివచ్చాడు. నాయందు ఆయనకు ధృఢవిశ్వాసం కుదిరింది. ఉపన్యాసాలు యిస్తూ, నన్ను ఎంతో పొగడుచు ఉండేవాడు. అక్క, తమ్ములపైనా ఆశీర్వచన ప్రభావము ఎంతో ఉండేది. ఈశ్వరచంద్రుడు తన ఉపన్యాసాలలో చెప్పతూఉండేవాడు. ‘బాబా నాకు కనుపిస్తున్నారు. ఆయన ప్రసాధించిన ఆధ్యాత్మిక బలంతో పనులు చేస్తూఉంటాను.’ నన్ను, నా పరివారము అందరిని యీ సంసత్సరం బొంబాయికి రావలసిందని పలుమార్లు అంటు వ్రాశారు. వేడుకున్నారు. మా అందరికి రాను, పోను అప్పుడై రైల్వే ఖర్చులు యిస్తానని ప్రాధేయపడ్డారు.

ఇదిచూచి నా ఆత్మలో నేనే ప్రశ్నించుకున్నాను, “ఓ బాబూడా! ఫకీర! రూపాయనోట్లపై న ఎందరికో “Luck to” అని వ్రాసియిచ్చితివి. వాదందరికి లక్షలు దొరికాయా! ఎందుకు అహంకార పడుచున్నావు. నిజముగా నీవు ప్రభావముగల వాడి

వైసచో అట్లు వ్రాసియిచ్చిన వారందరికి లక్షలు దొరకవలెను గదా.”

నాలో ఎట్టి ప్రభావములేదు. నేను ఎ వ రి కి ఏమేలు చేయలేను. ఈ సంఘటన ఏమి ఋజువు పరుస్తున్నది? మానవా! నీవు ఏది పొందుదువో, నీకు ఏది లభించునో అది నీ విశ్వాసములోనే ఉన్నది. ఇది యద్వారమైన జ్ఞాన మని తెలిసికో గలిగినపుడు మీరు మోసపోరు. మిమ్ములను దోపిడినుండి తప్పించుటకొరకు యీ రహస్యమును చెప్పుచున్నాను. ఈ ప్రపంచము మోసగాండ్రది. ఈ ధర్మసంస్థలలో ఉన్న మోసగాండ్రు, రాజకీయాలలో ఉన్న నాయకులు, మన సంబంధీకులు మన పోటీగృస్తులను సునాయాసంగా నిలుపుదోపిడి చేస్తారు. కాలపురుషుని మాయలనగా యుట్టివే.

మీరు యీ మోసములకు గురికాకుండ రక్షింపబడుటకు చెప్పుచున్నాను. నేను గట్టిగ ఆచరించిన దానినే చెప్పుచున్నాను. కాన్ని స్టేషన్లు ఉండెడివి. వాటిలోని స్టేషను మాస్టర్లకు నెల ఒక్కటికి లంచముల రూపంలో ఐదువేలకు పైగా ఆదాయము లభించెడిది. నేనుకూడ స్టేషన్ మాస్టరుగా పనిచేశాను. కాని ఒక కాని (పైస) కూడ ముట్టలేదు. ఇప్పుడు గురు పదమును ధరించి యీ కార్యమును చేయుచున్నాను. తలచుకుంటే మిమ్ములను మోసముచేసి లక్షలు, కోట్లరూపాయలు దోచుకోవచ్చు. కాని నా ఆత్మదానికి ఒప్పుకోదు. ఈ సన్మార్గములో నడిచేవారు ధనము,

“బ్బలు, స్త్రీయందు మోహమును వదలిపెట్టాలి. వీటి సన్నటిని అన్యజ్ఞమునకు స్వాధీనంచేయాలి.

స్వామీజీ మహారాజు వాణిని మనన చేయండి. అలా చేసే వ్యక్తియే నామమునకు అర్హుడు కాగలడు. ధనము ఆస్తులను దైవాధీనముచేసి ప్రస్తుతము ఉన్నస్థితిలో సంతృప్తిగా జీవించాలి. ఇట్లు జీవించేవారే నామదానమునకు అర్హులు. వారే గొట్టాసువులు.

నామదానమునకు అందరు అర్హులు కాజాలరు. ఈ రోజులలో గాదిపతులు సంస్థలు, మతములు ఏర్పాటుచేసి సామాన్యులు అందరికికూడ నామ దానమును యిచ్చే క్రమమును జరుపుచున్నారు. అందరు గురువులుగ ప్రవర్తిస్తున్నారు. నామదానము తీసికోండి, తీసికోండి అని అంటున్నారు. ౧౯౪౨ సంవత్సరము వరవాత నేను నామదానము యెవరికి యివ్వలేదు.

నా దగ్గరకు సంతక్రపాలసింగ వచ్చియుండిరి. నేను వారిని ప్రశ్నించా. “అయ్యా! నామదానము యిచ్చే అధికారము నారు ఉన్నదా?” క్రపాలసింగ మహారాజు అన్నారు. “ఔను ఉన్నది.” నేను ప్రసంగించాను. “ఒక్కొక్క వ్యక్తికి నామ దానము యిచ్చి వారివద్దనుండి నెల ఒకటింటికి ఒక్కొక్క రూపాయి వసూలు చేసేయెడల నెలకు రు. ౬౦౦ ఆదాయము కాగలదు. నామము, నామదానము దానిపై ఆదాయము సంపాదించుటా? ఆలోచించండి. రాధాస్వామి నామమేకాదు. మరి

ఏ నామమైనప్పటికిని నామదానముచేసి ప్రతిఫలము పొందుటకు ఈ ప్రపంచంలో అశాస్త్రీయమైనది.

నేను పరిశోధనచేస్తూ ఉన్నాను. మొదట మానవులు మనుష్యులుగా ప్రవర్తించాలి. అందుకే నేను మరీ మరీ చెప్పతున్నాను. మానవ ధర్మనియమాలను మొదట పాటించండి. మానవులు మనుష్యులుగా ప్రవర్తించనంతకాలము వారు నామదానమునకు అర్హులు కాజాలరు. దాతాదయాశుడు ఈ విషయం “లాయిట ఆన్ అనంగయోగ” మనే గ్రంథంలో స్పష్టంగా తెలియజేశారు.

“మానవా ! మనిషివికమ్ము” అని వ్రాయబడిన జెండాను నేను నా యింటిపై నెలకొల్పితిని. కాని ఎవరికి ఎట్టి నియమములు చెప్పలేదు. పురుషోత్తమదాను నా వెంట ఉండిరి. ఎవరైనను నన్ను పరిహసించుదురేమో యని భయపడుచుంటిని. మూడునెలలు గడిచినవి.

ఒక వ్యక్తి దాతాదయాశుడు రచించిన “Light on Anand yoga” ఆను గ్రంథమును నాకు యిచ్చిపోయెను. ఆ గ్రంథములో నీతి, న్యాయము, ధర్మము, సన్మార్గనిదర్శనలపై విషయాలు చర్చించబడినవి. దాని తుదిలో “Be man entire and whole and in every thing అని వ్రాయబడి ఉన్నది. కాబట్టి ముఖ్యంగా ప్రజలు మొదట మనుష్యులు కావాలి. నామదానముపొందే విషయము దాని తరువాత.

గురువులు మనుష్యులకు మానవత్వము పొందుటకుతగిన
విషయములు యివ్వజాలరు. వీరు చెప్పు విషయాలు తమ శిష్యుకోటిని
బలపరిచే విషయాలుగా ఉంటవి.

నేను ఎవరి మదిలోను ప్రకటించనని యింతకుముందె
మీలో చెప్పినాను. ఒకానొక రాత్రి సమయమున ఒకరు నాకడకు
వచ్చినాడు. మంగళహారతులు యిచ్చి నన్ను పొగడినాడు. తన
నామూరుని నా చేతికిచ్చి అన్నాడు. “బాబా : యీ పసిపాప
మీకు యిచ్చిన ప్రసాదమే.” అతని పేరు శివదయాశుడని పేరు
పూచ పెట్టినానని చెప్పినాడు. నన్ను ఎంతో కొనియాడినాడు.
అంతట నా మనస్సునందు ప్రశ్నించుకున్నా. “ఓ ముసలివాడా :
ప్రపంచమును ఎంతగ మోసము చేసెదవు. నా ప్రసాదమువలన
మోసము కలిగినదా ? నిజమా ! అయినచో నీ కుమార్తె
నీకుమ్మకు వివాహమై పదునాలుగు సంవత్సరములు గడిచినవి.
ప్రపంచము పలుమార్లు యిచ్చాను. ఇంతవరకు సంతానము కలుగ
లేదు. ఇందువలన నేను చెప్పువిషయాలు వినండి. ఆలోచించండి.
ధాన్యామి దయాశుడు విశదంగా చెప్పియున్నారు.

“జగత సబ ధోకె ధార బహ”

(ప్రపంచమంతట మోసమే జరుగుచున్నది.)

అందరు గురువులు కావలసినే కోరుతుఉంటారు. అలాంటి
వారు వారికి ఎందుకు కలిగినది. కేవలము సన్మానాలు పొందటా
నికే. ధనం ప్రోగుచేసుకునేందుకు ప్రఖ్యాతి పొందటానికే.

For the sake of name
Fame and for the sake
of wealth.

ప్రపంచము మోసపోలేదా: విచారించండి. అంతామోసమే.
ఔనా ? కాదా ? కారణమేమి ? అజ్ఞానమే.

జగమె ఘోర ఆంధేరాభారి - భార తన్మే తమకా భండారా
జాగ్రత్ స్వప్న సుఖ ప్తిదేఖా - భూలభలయ్యా ధరమారా

నేను ధృఢముగా చెప్పుచున్నాను. రాధాస్వామి మతశిక్షలు
యిప్పటికీకూడ సన్మార్గమును చూపవేని అని నాకు తెలిసినయెడల
నేను ఘంటాపథముగా యీ మతమును ఖండించువాడను. ఆ
సందర్భములో నాకు నరకమే సంభవించినను భయపడును.

I have lived a very very true
and sincere life. I have had
no personal desire of name and
fame. Who the devil I am to do
the kalyan of the world ?

దాతా దయాళుడు నాపై కొన్ని పనులను నియోగించారు.
ఈ పనులను చేయుటవలన నేను సద్గతిని పొందినాను. దాతా
దయాళుడు మానవులను బాగుచేయుటకొరకు చెప్పినయుక్తి,
మార్గ నిదర్శనలవలన శ్రీవారు నా అజ్ఞానమును తొలగించే ప్రయ
త్నము చేశారు. నేనుకూడ మీకుగలిగే అజ్ఞానమును తొలగించ
టానికే మనసారా ప్రయత్నము చేస్తున్నాను. నాకు ఎందరో

అప్పుడు. వారి అందరికీ గురుపదము నొసంగి ఉద్ధరించాలా ?
అప్పుడు మీ అజ్ఞానము నశించునా ?

త్రశక అనే ఒక వ్యక్తి ఉన్నాడు. ఆయన అగ్రికల్చరల్
సినిస్ట్రమెంటులో రిటైరు అయిన డైరెక్టరు. తనకు నామదానము
లేకుండా ఎంతో ప్రాధేయపడినాడు. నేను యియ్యలేదు. ఇంతకు
ముందే అతడు వీనస్యాసి గురువువద్దనో నామదానము పొందిన
వాడే. అందుకు ఆ గురువుకు పదివేల రూపాయలుకూడా గురు
పాక్షిణగా యిచ్చినాడట. కాని మనస్థిమితము-మనశ్శాంతి దొరక
లేదు.

అందుమీద నాకు ఉత్తరముద్వారా తన మనోవేదనను
తలుపుకున్నాడు. నేను జవాబువ్రాస్తూ తెలిపినాను. “అయ్యా !
రాజాదయాళుడు నాకు రాధాస్వామి నామమును ప్రసాదించినారు.
గురుస్వరూపమును ధ్యానించుమని శ్రీవారి ఆజ్ఞ. మీరు వ్యాసలో
నేనా అగ్రాలో లేక భాయి నందుసింగు మహారాజువద్ద నామము
పొందండి. నేను ప్రచురించిన గ్రంథములను చదవండి. మీకు
పట్టయైన మార్గదర్శనము కాగలదు.

ఆయన నేనువ్రాసిన జవాబునే నామదానముగ భావించు
కొని నా స్వరూపమును ధ్యానించెను. ఫలితముగా అంతర్ముఖ
స్థితిని దాటగలిగినాడు. మురళీనాదము వినపడినది. కలిగిన
అనుభవము ఆపుకొనలేక నావద్దకు వచ్చాడు.

సత్సంగులు అందరు నేను సత్ లోకములో అభ్యాసము చేస్తానని అంటారు. మురళీనాదమును క్రోలుతూ ఉంటానని అంటారు. దీనికి ఋజువుయేమి? నాగసర్పము మురళీనాదమును వింటున్నప్పుడు ఆనందోద్రేకమున మైమరచి తన విషముతో కాటువేసే స్వభావమును మరచిపోవును. దానివిషమే బయటకు రాదు. ఈవిధముగానే సత్ పదములో సాధనాభ్యాసము చేయు వారు ఈర్ష్యా, ద్వేషము, పక్షపాతరహితులు కాగలరు. ఇదే ఋజువు స్పష్టమైన సాక్ష్యము.

మురళీనాదమును వింటున్న నాగు మైమరపు పొందునంటిమి గదా! అసలు దానికి తాను సర్పమును ఆనే ధ్యానే ఉండదు. నాదము వినబడగానే పుట్టలోనుండి బయటికి వచ్చును. ఇలాగే ఉంటారు-సత్ పదములో అభ్యాసము చేయుచు మురళీనాదము వినేవారు. వారి ఈర్ష్య, ద్వేషము, పక్షపాతము, పగతీర్పు కొనుట మొదలగు స్వభావాలు వాటంతట అవే సమశిపోతాయి. వారు ఎవరిని నిందించరు. విమర్శించరు. లేకమైన వారిలో ద్వేష భావము గోచరించదు.

ఇక ఆలోచించుకోండి. సత్పురుషులు అయినవారు, సత్పురుషులమని అనిపించుకొన్నవారు తమ తమ స్వభావాలను వారే పరిశీలించుకోండి. మీ మనస్సులను మీరే శోధనచేసుకోండి. మనోవికారాలు వదలినవా లేదా మీరే తెలిసికోవచ్చు. నామమనగా ఎట్టిదో మికు యిప్పుడు కరతలామలకముగా తెలిసి ఉంటుంది.

నేను సాధువులవలె వస్త్రములు ధరిస్తాను. ఐదారుగురు శిష్యులను చెంట ఉంచుకుంటాను. శిష్యులు తమ గురువులను పాటించి పొగడుచునే ఉంటారు. పొగడించుకునే స్వభావము నాకు ఉన్నయెడల అట్లు పొగడబడటము నాకు సహజంగానే వస్తుంది. మీవద్దనుండి ఎంతో ధనము కూడతీసికొని పోతూ ఉంటాను. బొంబాయిలో దొంగరమల్ అనే వ్యక్తితో సత్సంగములో యీ విషయాలు తెలిపితిని. “నేను సాధారణమైన మానవుని. ఏమి చేయటానికి నాకు శక్తిలేదు. యదార్థముగా పరిశీలించి చూచిన నీవు చేసిన కర్మలయొక్క ఫలితములనే నీవు పొందుచున్నావు.” ఈ యదార్థ ప్రసంగమునకు ఆయన ప్రసన్నునిట్లు దై నాకు ఐదువందల రూపాయలు సమర్పించినాడు. సత్యము ప్రకాశము గలది యని యీ నిదర్శనమువలన తెలియుచున్నది గదా!

సత్సంగములోనికి మీరు తరించుటకు వచ్చియున్నారు. నేను సత్యమును తెలిపి మీ జీవితాలను బాగుచేయుటకు ప్రయత్నం చేస్తున్నాను. మీ జన్మలు సార్థకం కావాలి. మీరు లూటీలనుండి దూరంపబడాలి. మీరు మనస్ఫూర్తిగ తలచుకొన్నవారికి ఏమైన యివ్వవచ్చును. కోరికప్రకారము ఎవరినైన నేవింపవచ్చును. అట్లు నేవలుచేయఁము ప్రతికూలమునకు హేతువుకాదు. ఏ ఆశ్చర్యకాడ లేదు.

దానధర్మములు చేయువారికే ఐశ్వర్యము, ధనము ప్రాప్తిం చును. కాని మోసపోయి, సత్పురుషులు మిమ్ములను ఉద్ధరించెద

రనుకొనే గ్రుడ్డినమ్మకముతో దానధర్మములు చేయడము అనర్థము ఒక మోసము. కమలేశ్వరుడు ఈ భావంతోనే నేవించుచున్నాడు.

“నేను బాబాను ప్రకాశంలో చూచాను. బాబ ప్రభావము గల మహాత్ముడు.” అని భావిస్తూ ఐదువేలు, పదివేలు యిచ్చేవారి ధనమును తీసికొని నేను బాగుపడగలనా? సత్యమును తెలుపుచున్నాను. ఆలోచించుకోండి. నేను స్వయంగా హుజూరు మహారాజుతోనే, నిజమును నిర్భయంగా చెప్పితిని. ఇక మీతో చెప్పలేనా ?

౧౯౨౧ వ సంవత్సరంలో జరిగిన విషయం. దాతా దయాళుని ధావము కట్టిస్తూ ఉన్నారు. హుజూర మహారాజుకు హారతులు, పూజ నేవచేయుటకు నేను వెళ్ళితిని. నిజము తెలిసికొని హారతి యిచ్చుటకొరకు పోయితిని. భవన నిర్మాణము కొరకు ఎందరో సత్సంగులు దాతాదయాళునకు ఎంతో ధనము సమర్పించుచుండిరి. ఇలా వీరు యింతధనము వారికి సమర్పించుటకు ఏమికారణమై ఉంటుంది. వారు దాతాదయాళుని రూపమును అంతర్ముఖముగా చూచి ఉంటారు. అందుకే హుజూర మహారాజునకు యింత ధనము సమర్పిస్తూ ఉన్నారు. ఈ ధనముతోనే భవనము కట్టబడుచున్నది.

నేను లేచి నిలబడి గట్టిగా చెప్పితిని. “దాతా! ఈ దయాళు భవనము కూలి కుప్పగా నున్నది !”

భాయీజీ! చెప్పినానా లేదా? మహారాజు నేను చెప్పిన
 దానిని సమర్థించినారు. దయాళువంతులలో అల్లకల్లోలము చెల
 రేగినది. అట్లు జరుగకపోయిన నేను ముందుగా తెలిపిన భవిష్యత్తు
 అబద్ధమై యుండెడిది. దాతాదయాశుడు దయాళువంతును నడులు
 పోషింపలసి వచ్చినది.

అందువలన తన గాదిపైఁ లలితావ్రసాదును కూర్చుండ
 పట్టవలసి వచ్చినది. లలితావ్రసాదు బట్టలువేసికొని కిరీటమును
 ధరించి అహంకారముతో గాదిపైఁ కూర్చుండెను. దాతాదయాశుడు
 అందున పాదములకు మ్రొక్కెను. చేతులు చాపి సాష్టాంగ నమ
 స్కారము చేసెను. అప్పుడు లలితావ్రసాదు అహంకారముతో
 అట్లే కూర్చున్నాడు కాని తన కాళ్ళను కొంచెమైనను తప్పించ
 నీను. ఎంత అహంకారము! అప్పుడు నేను అక్కడనే ఉన్నాను.

దాతాదయాశుడు గురుపదము, గాది యిచ్చిన తరువాత
 గాది జీవించడని అందరు అనుకున్నారు. కొందరు నావద్దకు
 వచ్చిరూడ అలాగే అనసాగినారు. అప్పుడు నేను మరల భవి
 ష్యము చెప్పినాను. “మీరు అనుకుంటున్నట్లు దాతాదయాశుడు మర
 లవుతు కాని గాదిపైఁ కూర్చున్న గురుమహారాజు లలితావ్రసాదు
 మాత్రము చాలాకాలము జీవించబోడు “గురుగాదిని నూతనంగా
 తయారుచుకున్న లలితావ్రసాదు ఒక ఎడాదిలోనే మృతుడయ్యెను.
 అది అంతయుచూచినవారిలో కొందరు యిక్కడ ఉన్నారు.
 అప్పుటి. నేను అబద్ధమును చెప్పుచున్నానా? ఇది నా స్వాను
 భవము.

My personal observation.

ఒక మనవి. నా సందేశమును ప్రజలలో ప్రచారం చేయాలి. ప్రస్తుతము ఉన్న గురువులను నేను మేలుకొల్పెద. వారికి సరియగు మార్గదర్శనము చేసెద. ఎందరో మహాత్ములు జన్మించారు. గతించారు. నేను క్రియాకర్మలు ఎట్లు చేస్తూఉంటాను. తప్పచేసేవాడనే అయితే ఈ క్రియాకర్మలు ఎందుకు చేస్తున్నాను. నేను వారందరికి దాసుడను. శిష్యుడను. వారుచేసిన తప్పులు - వాటి ననుసరించుటవలన ప్రపంచములో బాట తప్పినవారికికూడ క్రియాకర్మలు చేస్తుఉన్నాను. సన్మార్గ దర్శనముచేస్తూఉన్నాను. ఇలాంటి తప్పులు ముందు యిక జరుగకూడదు. నేను సమయ సంతస త్త గురువును అని స్పష్టంగా ప్రకటిస్తున్నాను.

నేను యిట్లు చెప్పుచున్నపుడు నా మనసులో నేను ప్రశ్నించుకుంటా.

“Are you true in your saying
My conscious says, yes I am true.”

ప్రపంచమంతా చీకటిమయం. రాధాస్వామి దయాళుని వాణి యిది :

ధోకేమే సబ జగజౌత బహా :

అప్పి అప్పి బుద్ధి సబ దౌడాయేం

సార భేద హాధ నలగా :

దాతా దయాళుని సత్సంగులు మీలో కొందరున్నారు. ఈ రహస్యము మీకు ముందుగా తెలిసియుండెనా - చెప్పండి. ఈ రహస్యము వెల్లడిఅయినయెడల హాని జరుగును. ముఖ్యంగా గురువులకు ఎవరు ధనము, యితరదానాలు యివ్వరు. మతములు, గూటిలు పరిపాలించబడవు. నిజ జ్ఞానమును పొందిన తరువాత అలాంటి గురువులను నేవించేవారు ఎవరైనా ఉన్నారా? నేను నీలమును తెలిసికొన్న తరువాతనే దాతా దయాళుని నేవించాను. అలాగే వ సంవత్సరములో సత్యమును తెలిసికొన్న పిమ్మటనే దాతాధార్య ఆభరణములు అమ్మి, ఆ ధనముయిచ్చి దాతా దయాళుని మనసారా నేవించాను.

ఇంతకుముందు చేసిన గురుసేవలు కేవలము అజ్ఞాన భక్తియే కలదు. ప్రపంచమంతయు స్వార్థముతో నిండియున్నది. అందుకు స్వార్థపరులే. రహస్యము తెలియనంతకాలము అందరు గురువు, గురువు అని వెంటపడతారు.

కన్నతల్లిని పసిపిల్లవాడు వదలియుండడు. తల్లి ఎక్కడైతే తాను అచ్చటికి వెళ్ళుచునే ఉంటాడు. ఆ పిల్లవాడే తనకు పెద్దవాడైన తరువాత తల్లిని నిర్లక్ష్యము చేస్తాడు. తల్లి తనను అటువైపుకూడ చూడడు. పిల్లవాని ధర్మమేమి? దేవుని యున్నంతవరకు తల్లిని ఆదరణతో నేవించుచునే ఉంటాని. అలాగే గురుజ్ఞానమును పొంది ఆయనచేసిన ఉపకారమును తలచనివారు మోక్షమును పొందజాలరు.

కామి తరె క్రోధితరె_పాపి తరె అనంత
 ఆన ఉపాసక క్రత ఘన_తరెననామరటంత.

గురువులు లేమిచేయుదురు ? రహస్యమును తెలుపుతారు. నేను ఆ పనియే చేస్తాను. రహస్యమును మీకు స్పష్టంగా తెలుపుతాను. సారాసారము తెలియచెప్పుతాను. ఇంతకంటె మీకు యిచ్చేటందుకు నావద్ద ఏమీలేదు. గురువులను గురించి మీరు ఏమేమో అనుకుంటారు. మంత్రకాండ్రమా మేము ? ఆలోచించి చూడండి.

నేను ఒకరోజు మృత్యువు పొందెదను. తప్పించుకోలేను. నేను బ్రాహ్మణుడను. జ్యోతిషము చెప్పేవారు జన్మపత్రికలు వ్రాసేవారు ఎందరో ఉన్నారు. కొందరు చెప్పిన భవిష్యత్తు నిజముగా ఋజువు అవుతుంది. యదార్థమును స్పష్టంగా చెప్పుచున్నాను. పూర్వ జన్మలోచేసిన కర్మను అనుభవిస్తాము.

ఇందుకు తార్కాణంగా ఒక విషయం స్మరణకు వచ్చినది. ఒక యువకుడు ఉండేవాడు. అతడు ప్రతిరోజు ప్రాతః కాలము 9 గంటలకే లేచి కొంతనేపు యోగాభ్యాసము చేస్తుండేవాడు. రాధాస్వామి మతస్థుడుమాత్రం కాదు ఆయన. ఒకరోజున నేను అతనిని అడిగినాను, “నీ తల్లిదండ్రులు దుఃఖిస్తూఉంటారా?” ఆ యువకుడు చెప్పాడు. “నేనేమి చేయుదును. నా కర్మ యిలా ఉన్నది. గత జన్మలో నేను కాశీలో పండితుడనుగా ఉండేవాడిని. విద్యాభ్యాసముకొరకు ఎందరో శిష్యులు నావద్ద ఉండేవారు. ఆ శిష్యులతోపాటు నా కుమారుడుకూడ విద్యాభ్యాసం చేస్తుండే

నాను. అందరికి (నా కుమారునికి శిష్యులకు) విషయాలు అన్ని వివరంగా బోధించేవాడిని.”

ఒకనాడు నా కుమారుడు ఏకాంతంలో ప్రశ్నించినాడు. “యనా : నాతో సమానంగా శిష్యులకుకూడ అన్ని విషయాలు స్పష్టంగా బోధచేస్తే నేను వారు సమానమే అగుదును గదా : నా ఆధిక్యత ఏమి ఉండును ? భవిష్యత్తులో నన్ను గౌరవించేడి ఎవరవు ?”

మరల తండ్రి (యువకుడు) చెప్పదొడగినాడు. “కుమారుని యిట్లు అడిగినందులకు అతని వ్యామోహంలో పడిపోతిని. నా కుమారుని గొప్పతనము నిలబడేలాగున నా ముఖ్య శిష్యునకు నేను బోధలో మార్పు చేసితిని. ఆ శిష్యుడు ఈ విషయము విన్నప్పుడే తెలిసికొని ఎన్నాళ్ళో మనసులో బాధపడుచు తరువాత మరణించెను.

“కొన్నాళ్ళకు నేనూ మరణించితిని. యమధర్మరాజు నేను పనిని పప్పులను నాకు చూపి వాటికి తగినట్లుగా శిక్షించెను. ఆ శిక్ష ధర్మరంగానే తరువాత జన్మలలో గద్దగా జన్మించితిని. గాడిదగా జన్మింపితిని. తురకజన్మ ఎత్తి మహమ్మదీయులలో పుట్టితిని. అప్పుడే చైతన్య మహాప్రభువు చెప్పిన విషయాలనుగూర్చి విస్మయించుంటిని. ఇట్లు జరుగుచుండగా చైతన్య మహాప్రభువు నన్ను గూర్చి మునుపకువచ్చి నా సందేహములకు సమాధానముచెప్పిరి. అప్పుడే నా ముగలిగి మేలుకొంటిని. అంతట నాలో ఎంతో

మార్పుగలిగి ఈ జన్మ ఎత్తితిని. ఇక ఈ జన్మలో నాకు విముక్తి కలుగనున్నది." ఈ విషయము భృగు సంహితలో చర్చింప బడినది.

ఇక ఇక్కడ నాకు ఒక ఆలోచన వచ్చినది. ఈ విషయము నిజమేనా ? నిజమే కావచ్చును. మాన సన్మాలకొరకు నేను గురువుగా ప్రవర్తించుటలేదు. మీలో కొంతమందికి సంతానము ప్రసాదించితిని. కొంతమందికి ప్రత్యక్షమైతిని. మరి కొందరికి సురతిని కూడ ఊర్ధ్వముఖమునకు త్రిప్పితిని. కొంతమంది మరణించినపుడు వారిని వెంట తీసికొని వెళ్ళితిని. ఈ విషయములన్ని మీరు చెప్పనపుడు వినుటయేకాని నాకు తెలియవు. నేను యిది అంతయు నేనే చేయుచున్నట్లు మీకు చెప్పినచో మీరు నాకు సన్మానాలు, ధనము, ఆస్తులు సమరిస్తుఉంటారు. అటువంటి సందర్భములో ఈ యువకునికి నాకు ఏమి వ్యత్యాసము ఉండును ? తెలుసుకోండి. అందుకొరకే నేను సత్యమును తెలుపుచున్నాను.

I am incarnation of truth.

సత్యప్రియుడను, మోసపుచ్చే మాటలను చెప్పను. స్వామి మహారాజు నిజమును తెలిపినారు. ఏమని ? ప్రపంచములో అంతా మోసమే. ఎవరు సత్యమును రహస్యమును తెలిసికోరు. స్పష్టంగా చెప్పరు. ఎవరైనా ఈ రహస్యాన్ని వెల్లడించి చెప్పారా ! చెప్పండి.

దాతా దయాశుడు నోటితో చెప్పుచుండగా వినలేదు కాని ఆయన రచించిన గ్రంథాలలో ఈ రహస్యమును స్పష్టంగా

అనుభవించారు. ఆ దయాశుని పద్యములను చదివిన మీకే తెలియదు. ఆ పద్యములలో చెప్పిన విషయాలనుగూర్చి నేను సత్యం చెప్పటానికి చర్చిస్తూ ఉంటాను. విషయములు తెలిసిన తరువాత అర్థమవుతుందానను. ఆ మహాపురుషుడు ప్రస్తుత కాలంలో జీవించి ఉన్నయెడల ఆయనను ఎంతో గౌరవించి సన్మానము చేయించువాడను. ప్రేమించేవాడను. అజ్ఞానముతో ఆవరింపబడిన దయాశుని విలువ (Value) తెలిసికోలేక పోయినాను. స్వాభావికంగా దయాశుని ప్రేమించి ఆదరించువాడను.

ఆ మహానుభావుడు జ్ఞానిగా నోటితో విషయం స్పష్టం చెప్పి ఉన్నాడు చేయలేదు. శిక్షలుకూడ యివ్వలేదు. ఏ కారణం వల్లనే విషయం స్పష్టంగా చెప్పినయెడల గాదీలు ఎట్లు కట్టించినావది. అవి ఎట్లు పరిపాలింపబడుతవి. ప్రపంచము మోసమునే అనుభవించుతుంది. రేచకంగ, భయంకరంగ చెప్పితేనే ఎవరైనా అర్థము యిస్తారు. నాకు ఎవ్వరు యివ్వరు. రేచకంగా మాటలు చెప్పి శిష్యుకోటిలో చేర్చుకుంటారు. ఆడంబరములు చూపించి అర్థము చేస్తారు. స్వామి మహారాజు అన్నారు.

ధోతెమె సబజగ - జోత్ బహో
 అపని అపని బుద్ధి దోడాయేం - సారభేద నహి హాథలగా
 కహిం కహింకి బరణ సునాపూం-సామోబనచ్చాకా హళాంనమిలా.

ఇది అబద్ధమా. నిజముకాదా. నా అనుభవము నిజమని చెప్పి ఉన్నాను. నేను ఈ నిజమును రక్తముతో వ్రాయు

దును. స్వామి మహారాజు అక్షరాల అనుభవరీత్యా నిజమును తెలిపినారు. తెలిపినారుకాని వర్ణనకైలి ఒకరకంగ అవసరాను సరణిగయుండెను. సాధారణంగ భావాన్ని అందరు సహజంగ అర్థంచేసుకోజాలరు.

దాతా దయాళు శ్రీవారు వ్రాసిన గ్రంథములలోని యదార్థమును తెలిపినారు. జిజ్ఞాసువులు దానిని చదివి అందులోనున్న ముత్యముల కొరకు వెతుక్కోవాలి. నేను విషయాలు స్పష్టంగ చెప్పుచున్నాను! కాబట్టి సరళంగ అర్థం చేసుకోగలరు. ముత్యములను వెతుక్కునే పనిలేకుండ వెదచల్లుచున్నాను. అందువలన వాటిని వెతుక్కునే అవసరమే ఉండదు.

ఉచితంగ యివ్వబడె వస్తువుకు తగిన విలువ ఉండదు. ఒక యువకుడు సిల్కరుమాలుతో చెప్పలు తుడుచుచుండెను. అదిచూచి మరియొకడు మందలించాడు. “అయ్యా! చెప్పలు సిల్కరుమాలుతోనా తుడుచుట.” అందుకు మొదటి వ్యక్తి అన్నాడు. “చెప్పలు నా స్వంత డబ్బుతో కొనుక్కున్నాను. రుమాలు మా మామగారు యిచ్చిన కానుక.” దీనినిబట్టి ఉచితంగ యివ్వబడె వస్తువుకు విలువ యుండదని తెలుస్తుంది.

ఆలోచించండి. నిజమును చెప్పుచున్నాను. ఈ సత్యము కొరకు జీవితమంతా కృషిచేశాను. ఫలితమును యిప్పుడు అనుభవించ గలుగుచున్నాను. ఇలా నేను జీవితమంత కృషిచేసి తెలిసికొన్న విషయాలుమీకు ఉచితంగా అనాయాసంగ తెలుస్తుంటే

వాటికి విలువ ఉండదు. ఈ చెవితోవిని ఆ చెవితో వదులుతారు. అందుకనే నిజాన్ని దానుటం అవసరం. అకప్పుడు నేనూ అనుకుంటా తప్పు ఏమైనా చేస్తున్నానా అని.

I feel this

కాని నేను బాధ్యతచే బద్దుడైన వాడను. జగత్కళ్యాణ బాధ్యత నాపై యున్నది. జగత్కళ్యాణ కార్యములో ధర్మములకు మతములకు పోరాటము జరుగుచున్నది. ధర్మములు, మతములు స్థాపింపబడినకొలది మానవులలో రాపిడి, సంఘర్షణలు హెచ్చు అగుచున్నవి. పాకిస్థాన్ ఎందుల కేర్పడెను? ఇవన్నియు మానవుల మనోక్రీడలు.

ఒకరికి హజరత్ అలి యందు గురి కుదిరెను. ఆయన మహమ్మదీయుల మతమును స్వీకరించెను ఒకరికి శ్రీరాముని యందు భక్తి కుదిరెను. ఆయన రాముని మతమును చేపట్టెను. ఇంకొకరికి బాబా ఫకీరుయందు మనసు కుదిరెను. ఆయన ఫకీర పంథాలో చేరెను. బాబా నానకును నేవించువారు నానక మత స్థులు ఐరి. ఈ మతములవారు అజ్ఞానములోపడి పరపస్పర్షము కలహించుకొనుటయె భారతదేశము విభజింపబడుటకు కారణ మైనది.

పెద్దలు నాపైన ఈ జగత్కళ్యాణ కార్యమును మోపక పోయిన నేను ఈ రహస్యమును వెల్లడించి యుండేవాడనుగాను. బాధ్యతను బట్టి వెల్లడించవలసి వచ్చినది. అంతేకాని ఇంకొక

ఉద్దేశమేమిలేదు. ఈ రహస్యము తెలియ పరచుటవలన నిబలులు అబలులు, అజ్ఞానులు అయిన మానవుల విశ్వాసమునకు హాని కలుగునని నాకు తెలియును. మనసునందు అసంతృప్తి పడుదు రనీ నాకు తెలిసిన విషయమే. కాని నిజము తెలిసికొన్నమీదట పశ్చాత్తాపపడక తప్పదు. అందుకే శిక్షలను, దీక్షలను స్పష్టంగా వివరించాను. ఒక్కొక్కప్పుడు నేను నాలో అనుకుంటూ విచారిస్తాను.

Have I made a blunder in disclosing this truth ?

నా మనసులో ఎట్టి దురాలోచనలేదని నాకు తెలుసు. నేను చేసేకృషి అంత మానవుల ఐక్యతకొరకే. మానవులు వేరు వేరు మతములనుండి వేర్వేరు ధర్మాలను స్వీకరించి ఆయా మతములు అవలంబించినారు. తమలో తాము విభజింపబడి పోయినారు.

రాముని భజించేవారు రామునే భజించండి. కృష్ణుని పూజించేవారు కృష్ణునే పూజించండి. బాబ ఫకీరసు సముక్తాన్న వారు ఆయననే సముక్తాకోండి. అంతేకాని పరస్పర విరోధాలు ఎందుకు. మీ విశ్వాసానుసారము నడుచుకొని నిజమైన జ్ఞానమును తెలిసికోవాలి. స్వస్థానమును చేరుకోవాలి. పరమపదమును పొందాలి.

రాధాస్వామి నాడు జోగావే-సోయితరె

రాధాస్వామి నామము అనగానేమి ? మీ సురతి అంతర్ నాదములో లయముపొంది అశబ్దస్థితిని, గతిని పొందుట. ఇట్టి

అంతిమ స్థితి యనబడును. సనాతన ధర్మశిక్షలు
అందుగా యివే.

గరుడ పురాణములో ఈ విషయములు వ్రాయబడినవి.
అపురాణము తెలుపుచున్నది. “అంత్యకాలము సమీపించునపుడు
మన ఆత్మ (Soul) పరబ్రహ్మ—శబ్ద బ్రహ్మలలో లయముపొందని
కాల మనము జనన, మరణములను తప్పించుకొన జాలము.
అందులకు శిక్షలు, రకరకముల పేర్లతో ఆ శబ్ద బ్రహ్మను
స్మరించినారు. పలువిధములైన వర్ణన విధానము వాణిజాలము.

రాధాస్వామి !

హిజ్ చూలినెన్ పరమసంత పకీర్చంద్ మహారాజ్

స త్న ం గ స ం దే శ ము

హుశ్యారపుర మాసప మందిరము

ది॥ ౨౮ జూలై ౧౯౬౯, ఆదివారము

హుజూర్ బాబా పావనసింగమహారాజు జన్మది.నోత్పవం

సచ్చిబనకర్ రాత దిన తుమ_సత్ గురుకా నామలో
శీలలో, సంతోషకో_సంసారమే ధన ధామలో
మన్_మే జబ విశ్వాసహో_దుర్ల భనహి ఫిర్కోయి పసు
ధర్మలో తుమ, అర్థలో తుమ_మోక్షలో సత్కామ్లో
ఇస్కె_సుమిర్ నసె కటింగె_వంధ మాయాజాలకే
మనకి సబఖట పటమి_జొర ఉస్కి_ విరతి థామలో
ఉరతె, బై రతె, చలతె, ఫిరతె_జాగతే సోతే_హువే
ఖాతే పీతే నామలో_జొరనామ ఆఠాంజామలో
జీతే_జి జకకీ రిలో_భక్తి_కే మారగమే ఆ
తున్_చు_పె_పీ_చే సహజ_మే_రాధాస్వామి నామలో.

రాధాస్వామీ :

ఇక ఆత్మలో ప్రవేశించెదను. మీది చరణములలో వ్రాసి
యున్నది :

సత్య ప్రవర్తనలో_యుండి సద్గురు నామమును స్మరించండి.
పరతత్వదర్శన అభిలాషయే నన్ను పంథాలో ప్రవేశపెట్టినది. ఇక

గురు మతములోనికి చేరుకుంటున్నాను. ఆలోచన వచ్చినది. సద్గురునామము యెట్లుండును ? ఆ సద్గురునామము మహాబుషి మహాబుచ్చనా ? దాని అర్థము ఆదే అయి యుండెనా ? మహాబుషి శివ...మహాబుషి శివ అని స్మరించువారు తమ గమ్యస్థానమును చేరుకొందురా ?

సీతి నిజాయితీ తెలుసుకొని నత్యజీవితము గడుపుచున్న నాకు ప్రపంచములో ఎందరో ఉన్నారు. సద్గురు నామము బాబా నామమునంగ అని సమ్మి జీవితము ఆసాంతము ఈ నామమునే స్మరింపు ఉండవలెనా ? ఇదికూడా ఒక ప్రశ్నయే.

నేను నామమును పొందినాను. రాధాస్వామినామము నాకు దొంగటినది. రాధాస్వామి నామమును స్మరించినంత మాత్రమున నాకు ఏమీ లభ్యమైనది అనే ఆలోచన కలుగుతుంది. నా ఆత్మతో నాకు నేనే ప్రశ్నించుకుంటా. రాధాస్వామి - రాధాస్వామి అని నామమును స్మరించుటవలనను, అజప జపము చేయుటవలనను నాకు స్మృతు మనస్థిమితమును పొందగలిగినాను. తగుమాత్రము రిద్దీ తపన పొందినాను. కాని రాధాస్వామి నామమును స్మరించని వేల మంది మునుష్యులను నేను చేస్తున్నాను. వారు నాకంటె వెయ్యి రెండు రిద్దీని పొందినారు.

రాధాస్వామి నామము కొలది కాలము క్రిందటనే ప్రారంభము చేసి ఏండ్లుకూడ గడచినవి. ఇంతకుముందు ఏ నామము ముందుగా ? ఇదికూడ ఒక ప్రశ్న. నా ఆత్మలో నేను విచారింపవలసినది ఏమిట విచారిస్తున్నాను ?

సచ్చి బనకర రాతదిన-సత్తగురుకా నామలో
శీలలో, సంతోషలో-సంసారమే ధనధామలో.

నేను సత్సంగములో చెప్పుచున్నాను. “నా జీవితములో
సత్యమునే సర్వోత్తమమైనదిగా నమ్మియుంటిని. సాధ్యమైనంత
వరకు సత్ప్రవర్తననే పాటించితిని.” ఇవి నిజముకావా? సత్య
ముపై ఆధారపడిలేవా? సత్ప్రవర్తనలో ఉండికూడా ఈ విధ
ముగా ఆలోచించుటకు నిర్బంధింపబడితిని.

నామము అనగానేమి? గురువులు అనుగ్రహించే నామము
ఏది? నామము అనగా ‘అంతర్ధ్వని, అనాహతరాగము, శబ్దము,
శబ్దబ్రహ్మ హిందూశాస్త్రములలో నిర్ణయింపబడిన నిజనామము
శబ్దమే అయియున్నది. సత్యప్రవర్తనను పాటించేవారే ఈ
నామమును పొందుతారు. ఇతరులకు లభ్యముకాజాలదు.

నేను నామస్మరణ చేస్తూఉంటిని. మనసులో నామస్మరణ
చేస్తున్నానేగాని జీవితములో చాలకాలము మనోవికారములలో
చిక్కుకున్నాను. మనసుతో నామమును స్మరించితిని. మనసులో
ధ్యానము చేసితిని. నాకు సర్వము లభించినదా? ప్రమాణముచేసి
చెప్పుతున్నాను. జీవితము సత్య ప్రవర్తనతో గడపుకొని అందు
వలన గలిగిన స్వానుభవమును తెలుపుచున్నాను.

ఈ రోజులలో వివిధ మతములవారు తమ తమ సాంప్ర
దాయముల ననుసరణీయముగా తమ గురువుల జన్మదినోత్సవములు
జరుపుతూఉంటారు. ఈ శ్రావణమాసములో ఈ రోజు బాబా

సావనసింగ్ మహారాజు జన్మించిన పుణ్య దివసము. వ్యాసలో ఈ పుణ్యదినోత్సవము జయప్రదంగా జరుగుచున్నది. అనాదికాలము నుండి యిలాంటి జన్మదినోత్సవము జయప్రదంగా జరుగుచున్నది. అలాగే కాలమునుండి యిలాంటి జన్మదినోత్సవములు జరుపుతునే వచ్చును. ఇందుకొరకే కాబోలు గురునానక్ జన్మదినోత్సవము జరుగుచేసెడివారు.

నామము అనగా ఏమి? సత్రవ ర్తనలో యుండి జపించాలి. అట్టి మన మందరము మన ఆచరణను సత్రవ ర్తనలోనికి మార్చుకొనిన తరువాతనే ఆ నామము జపించగలము. సత్రవ ర్తనలోనే వారు నామమును జపించజాలరు.

సత్యం అనగా నేమి? దానిని యెట్లు సాధించవలెను? అట్టి గురించి మన మనస్సు ఎల్లప్పుడు ఆలోచిస్తూ, విచారిస్తూ ఉంటుంది. సంకల్ప వికల్పములు, విచారములలోని మంచి చెడ్డలను గ్రహించి సద్గుణమును అలవరచుకొన నంతవరకు మన మనస్సు సత్రవ ర్తన లోనికి మారజాలదు.

ప్రపంచములో జరుగుచున్న పనులను పరిశీలించండి. అలా మనస్సు సహజంగా ఎల్లప్పుడు వాటిలోని మంచి చెడ్డలను గ్రహిస్తునే ఉంటుంది. ఈలాంటి పరిశీలనతోనే నేను జీవితము ప్రవృత్తినలోనే గడపుచున్నాను. అందుకే ఈరోజున నేను సావనసింగ్ జన్మదినోత్సవము చేయుచున్నాను.

దాదా సావనసింగ్ మహారాజు జీవితములో ఎలాంటి మార్పులేని? వారు సంత మతములో ఆచార్యులు శిష్యులకు

సంతమతశిక్షలు బోధించుచుండిరి. సంతమతశిక్షలు అనగా నేమి ? నామమేనా? శ్రీవారు జీవితము ఆసాంతము గురుభక్తి. గురు నామముపై విషయాలు బోధిస్తుఉండిరి. మీదిపద్యములలో వ్రాసినారు. “సత్యమును పాటించండి. సత్రప్తవర్తనలోఉండి నామమును జపించండి.” మనమందరము సత్రప్తవర్తన కలిగే నామమును జిపిస్తూ ఉంటామా? నేనుసాధించితిని, ఎట్లుసాధించితిని? జీవితములో మంచి చెడ్డలను గ్రహించి మంచిదానిని నిజమైన దానిని పాటించితిని.

బాబా హుజుర సాంవలెశాహ రాధాస్వామి మతము, గురు నానక మతము, కబీరుమతము, దావుదమతముల శిక్షలపై వ్రాసి యున్న పద్యముల భావార్థమును బోధనిస్తుఉండిరి. రాధాస్వామి మతములో శ్రావణమాసముపై వ్రాయబడిన పద్యములయొక్క భావార్థమును నేను ఈరోజు చెప్పెదను.

సావన ఆయా మానదుసరా_సాసమరి ఘర ఆయాసుసరా
కాలిఘటా శ్యామ చునహువా_శ్యామ కంజమె యెహమనమువా
గరజె బాదల చమకెబిజిలి_మనసామోడి ఆసాబదలి
సురత్ నిరత్కి ఝడియాంలాగి_ధున అనంతశబ్దన సెచాలి
వ్రద్ధ అవస్థా చెతనలాగి_కాలఆయె జబసిరపరగాజి
జమపుర సె అబ సతగురురా_భె_బహుతకజీవమౌ తదరతాకె
కాలఘటా జబ ఆకరఛాయి_ధారామౌత అధికబరసాయి
జీవ అనేక ర హెఘబ్రాయి_కాయాగధ ఉనదీసధుహాయి
జమఫరఆయె జీవఫతావెం_జమకెదు త తి న బహుతసతావె
నానాకష్టదెం య పలపలమె_ఫిరఫాంసిదాలె గలగలమె
కుంభినరక మాహిందెగో_తే_జీవన హెం దుఃఖ అతికరరోతె

వెనర్ దయ దయా నహింలావె_అతి త్రాససె జీవమురరూవె
 ఆగినఖంబసె ఫిర లవటావె_హయహయకర తబచిల్లావె
 సునెనకోయి ము శకిలఖారి_నరపన మాలావేగలదారి
 మార మార చహుండిన సేహోయి_వతి గతి అపననబ బిధిఖోయి
 సరకనమె అతిత్రాస దిభావె_వేలచౌ రాసిలె వహెంబావె
 గురుభక్తి భినయహ గతిపాయి_నర దేహి నబ బావగంబాయి.

సత్పురుషులు చెప్పే పన్నెండు మాసముల శిక్షలు యివే.
 అషాఢమాసముతో ప్రారంభించి తరువాత వచ్చు జ్యేష్ఠమాసము
 వరకు జీవితము యొక్క ఆది అంతములను పోల్చుచు వర్ణన
 చేయుదురు.

అషాఢ మాసమును ముందు వ్రాసిన విధముగా వర్ణిం
 చిరి. ఈ మాసములో జీవి ఆశాపాశములలో చిక్కుకొని తల్లి
 గర్భకోశమును ప్రవేశించును. తీరని ఆశయే మనము యీ
 ప్రపంచములో జన్మ ఎత్తుటకు హేతువు అయిఉన్నది. జీవి తన
 ఆశ. బాసన, కోరికలకు అనుగుణ్యముగా పూర్వజన్మ కర్మల
 పనుసరించి పునర్జన్మ ఎత్తును. తదుపరి ఆ కర్మలచే ప్రేరేపింప
 పడిన విచార స్పృహలో చిక్కుపడును. శరీరములో బలము
 ద్బింతవరకును ఇంద్రియములు పటుత్వముగా నున్నంత వర
 కును మనసుపై పడియున్న సంస్కారములు స్ఫురించవు. కాని
 అధనచే ఇంద్రియములను స్వాధీన పరచుకొనవచ్చును. ఇట్లు
 చేయుటకు కూడ శరీరము పటుత్వంగా ఉండాలి. శరీర పటు
 త్వము తగ్గుట మూలమున ఇంద్రియములు కూడ బలహీనము

లగును. ఆ కారణమున మనస్సుపై పడియున్న సంస్కారములను నిగ్రహింపజాలము. ఇందువలన ఆ యింద్రియములు కట్టుబాటు తప్పియుండుట స్ఫురిస్తునే ఉంటవి. మాటలద్వారా, హస్తముల ద్వారా, నయనముల ద్వారా సంజ్ఞల రూపములో గోచరిస్తునే ఉంటవి. వీటిని నిగ్రహించుట సులువై నదికాదు.

ఇందుకు ఒక తార్కాణము చూడండి, పోలీసు కార్యాలయములో ఖైదీలను రాత్రులయందు నిద్రపోనివ్వరు. ఐదైదు, ఆరారు రోజులవరకు నిద్రలేనందున ఆ ఖైదీల కర్మేంద్రియములు చాల బలహీనమైపోతవి. అస్థిరమౌతవి. ఆ తరువాత వారు నిద్రపోవునపుడు స్పృహతప్పి వారేమేమో కలవరించుదురు. అప్పుడు పోలీసువారు యీ కలల ద్వారా వ్యక్తమయ్యే వారి మనస్సునందు గల విచారములను తెలిసికొని వాటి ద్వారా నేరపరిశోధనలు జరుపుతారు. ఇది నేను తెలుసుకున్న భావార్థము.

సావన ఆయా మాస దుసరా_సాసమరి పుర ఆయాసుస్రా

కాల ఘటా శామ మనహువా_శామకుంజమె యహ మనమువా

శరీరము బలహీనముగా నున్నపుడు మనసురతి మనసున ఉండే తాపత్రయములలో చిక్కుపడును. ఈ తాపత్రయములను విస్మరించనంతవరకు మనసు మాయ నుండి తప్పింపబడజాలదు. మొదట నిజమును తరువాత మనసు యొక్క రూపమును తెలిసికొని అర్థము చేసుకోగలిగినాను. మీ సత్సంగీయుల ద్వారా యీ నిజ జ్ఞానమును పొందగలిగితిని, ఒకే విచారము నేను ఎవరి మది

లోను ప్రకటించను నా రూపము ఎందరిలోనో ప్రకటించును. ఔషధములు చెప్పను, అంత్యకాలమున తీసికొనివెళ్లను. జాగ్రదా పస్థలోగాని లేక స్వప్నావస్థలోగాని నా దర్శనము పొందుతారు. ఈ నిదర్శనముల ద్వారానే నిజమును తెలుసుకోగలిగితిని. ఇవన్నీయు మనసు యొక్క విచారములే కాబోలు; మనో తరంగములే కాబోలు; ఈ మనస్సు యొక్క మాయనుండి తప్పించుకొనలేము. అవి మనలను వదలవు. అందుకే బాబా సావనసింగ మహారాజు పదేపదే చెప్పుతూ వచ్చారు.

అంతర వరెతో పరదా ఖోలో.

హృదయాంతరాళములో ఉన్న పొరను తప్పించండి. వారు చెప్పిన వాక్కులు యివే.

చంద, సురజ, సితారేలంఘోతె_అగ్గె సతగురు ఖిలోతా.

దీని భావార్థము: చంద్రుడిని, సూర్యుడిని, నక్షత్రాలను అధిగమించి వెళ్ళండి. ముందర సద్గురుని దర్శనమగును.

బాబా సావనసింగ మహారాజు యొక్క సత్సంగ సందేశములన్నియు యీ వాక్కులపైన ఆధారపడియున్నవి. ఈ పొరలు ఎట్లు విప్పుకోగలము సత్యజీవనమును పొటించువారు, సత్యప్రియులు మాత్రమే యీ పొరలను విప్పుకోజాలుదురు, జీవితములో నిజమును నిజాయితీని పొటించలేని వారు వీటిని ఎట్లు విప్పుకోగలరు?

నేను సత్యప్రియుడను. ఒకే విచారము. నేను ఎవరిలోను ప్రకటించను. కాని నా రూపము వారిలో ప్రకటింపజడినవారు ఎందరో ఉన్నారు. వారి సురతి ఊర్ధ్వ ముఖము పట్టినది. అవసాన కాలమందు వారిని వెంబడించినది. ఔషధములు సూచించినది. పుత్ర సంతానము ప్రసాదించినది. ఇది అంతయు నాకు తెలియకుండగనే జరిగినది. ఈ సత్యమును గ్రహించిన మీదట నిజనామము ఏమిరావచ్చుననే ఆలోచన వచ్చినది. అందుమీద దీనిని గూర్చి ఆలోచించుటకును నిజమును తెలిసికొనుటకును బద్ధుడనై తిని. ఈ మనస్సుకు పై గా ఉన్ననామము ధునాత్మిక నామము శబ్దము—శబ్దబ్రహ్మము ఔనా కాదా?

అందరు జీవులు యీ నామమును పొందుటకు అర్హులు కాజాలరు. నాస్వానుభవము తెలిపెదనని ప్రమాణముచేసినాను. ఈ పౌరలు తొలగిపోవుట యెట్లు? మన మనస్సునందు విచారములు కలిగి అవి రూపురేఖలలో ప్రకటితమౌను స్వప్నములో కనుపించును. మనసు మీద కలిగే యివి అన్నియు దాని వికారములే అగును. ఈ విధముగా తెలుసుకునేటటువంటి జ్ఞానమును పొందుటయే పౌరలు విప్పుకొనడమగును.

ఇలాంటి జ్ఞానమును పొందిన తరువాతనే నాకు నిజ నామమును జపించే అవకాశము లభించినది. సత్యంగేయులందరు, వ్యాస ఆశ్రమవాసులు, ఆగ్రావారు, సనాతన ధర్మమును ఆశ్రయించిన వారికి గాక అన్య ధర్మములను ఆశ్రయించినవారు

మిగతా వారందరు యీ పౌరలను తొలగించుకొనజాలరు. మన స్పర్ధలను విడువలేరు. వారికి యీ నిజనామ రహస్యమును ఎవరు చెప్పరు. నిజనామము మనో పరిధులకు పైగా నుండును.

నామ రతౌ చౌఫె పదమాహి
యహాధుండె తిరలోకి మాహి

దీని భావార్థము : నిజనామము నాల్గవ పదములో యుండును. కాని అందరు జాగ్రత్త, స్వప్న, సుషుప్తి అవస్థలలో దానిని వెతుకుచున్నారు.

ఈ వాక్కులు స్వామి మహారాజు చెప్పినవి. నామము నాల్గవ పదములో యుండును. శరీరములో నామముండదు. మనస్సులోను ఆత్మలోను కూడ నామముండదు. ఆత్మ ప్రకాశ స్వరూపము. ఆ ప్రకాశ స్వరూపములో లేక నాల్గవ పదములో నామముండును.

మహా పురుషుడు బాబా సావనసింగ మహారాజు యీ పంథాలోని వారు. ఈ మహారాజు శిక్షలను అర్థము చేసుకున్న వారు, తెలిసినవారు ఎవరున్నారు? అయినా బాబా సావనసింగ జన్మదినోత్సవము జరుపుతున్నాము. గురునాసక్ జన్మదినోత్సవాలు ప్రతి సంవత్సరం జరుగుతున్నాయి.

తమ తమ గురువుల జన్మదినోత్సవాలు ఆకంబరంగానే చేస్తూఉంటారు. కోట్లకొలది సతసంగాలు ఉన్నవి. కాని ఆ గురు మతమాను తెలిసికొన్నవారు ఎవరైనా ఉన్నారా? మనస్పర్ధలను,

బాబా సావనసింగ మహారాజు, సత్పురుషులు, యితరమహాత్ములు బోధిస్తుండటారు. ఈ బోధనలను విని వాటిని గురించి ఆలోచించరు. ఆలోచించకపోగా గురువుయొక్క తనువును పూజిస్తుండటారు. పొరలు అనగా యిట్టివే. ఈ పొరలు విప్పుకోవాలి.

ఏ జీవీకూడ అజ్ఞానములో నున్నపుడు ఈ పొరలను తనంతట తాను తొలగించుకొనజాలడు. భ్రమను వదలజాలడు. వదలించుకొనుటకు సద్గురు సాంగత్యము అవసరము. సత్సంగములో నుండి విషయాలను జాగ్రతగ విమర్శన చేయాలి. అలా చేసినపుడే యీ పొరలను విప్పుకోగలుగుదురు.

సత్సంగములో విషయాలను విని విమర్శన చేయువారు భ్రమలను విడిచిపెట్టగల జ్ఞానమును పొందుతారు. ఆ తరువాత నామమును జపిస్తు పొరలను తొలగించుకో గలుగుతారు.

పొర అనగా దుప్పటివంటిది. అది సురత్తిపై శరీరము దుప్పటివలె కప్పుచు ఒక పొరగా యున్నది. మనోవిచారాలు. భావాలు అనేవికూడ పొరలే. ఇవిగాక ప్రకాశరశలు అనే పొరకూడ ఒకటి ఉన్నది. ఇవే రకరకములైన పొరలు.

మీపైన మూడు పెద్దపొరలు ఉన్నవి. శరీరముపైన రకరకాల స్పర్శరూపములో పొరలు వున్నవి. శరీరముపైన ఉన్న ఈ పొరలు శారీరక పొరలు అనబడును. ఇలాగే మనస్సుపైన విచారములు, భావములు అనే రకరకాల పొరలు ఉన్నవి. ఇవి మనస్సుపైన ఉండే పొరలు అనబడును. ఒకప్పుడు ఎట్టిగా,

ఒకప్పుడు పచ్చగి. మరొకప్పుడు నీలిరంగులాగున ప్రకాశించే రక రకముల ప్రకాశకళలు కలవు. ఇవి అన్నియు ఆత్మపైయుండు పొరలు.

సత్సంగములో ఈ పొరలను విప్పుకునే ఉపాయము మీకు బహిరంగముగా తెలియును. ఈ పొరలు విడిపోయినప్పుడు మీరు అంతర్ముఖంగ అనాహతరాగమును వినగలుగుతారు. నాకు ఎన్నాళ్ళో ఈ పొరల జ్ఞానమే కలుగలేదు. మీ సత్సంగీయులద్వారా కలిగిన అనుభవములవల్ల నిజ జ్ఞానమును పొందగలిగితిని. కాబట్టి నేను యికమీదట మనో విచారములలో, భావములలో, రంగు, రూపరేఖలలో చిక్కుపడను. నామస్మరణచేసి నా సురతితో నిజ నామమును పట్టుకో గలుగుదును. శబ్దమును పట్టుకొనెదను.

కాలఘటా జిబ్ ఆకరఘాయై_ధారామోత అధిక బరసాయి
జీవ అనేకరఘాయై_కాయగధ ఉనదీన ధుహాయి
జమఫరజాయ జీవ పఠతావే_జమ కెదుత తినబ ఘోత్ సతావెం

యమదూతలనగా ఎవరు? చనిపోయిన తరువాత, ముందు ఏమి జరుగబోవునో ఏమీ తెలియదు. స్వానుభవముమీద చెప్పుచున్నాను. మీరు స్వప్నములో చూచేవి మీ మనసులోయుండు భావాలే, విచారములే, వేరు ఏమియుకావు.

అవే ఒకప్పుడు పాములుగా కనుపించును. ఒక్కొక్కప్పుడు బావిలో (నూతిలో) పడినట్టు, కాలువలోకి త్రోయబడినట్టు చూస్తారు. చూస్తూఉంటారా, లేదా? చూచి భయపడుదురు.

మనలోతోచే రూప, రంగురేఖలేతప్ప అవి మరి ఏమియు కావు. అవి అసలు లేనేలేవు. జీవులకు యీమాత్రం జ్ఞానం తెలియదు. మన సంకల్ప వికల్పముల ననుసరించి యివి కనబడును. ఇది తెలుసుకునే జ్ఞానశక్తి లేకపోవడమువలన మనస్సుయొక్క భ్రమలలో చిక్కుకుంటాము. అదృష్టవశాత్తు సద్గురు సాంగత్యము లభించినచో ఆయన సత్సంగములోఉండి జాగ్రతగవిని నిజమును గ్రహించినవారు, గురుభక్తిని సాధించినవారు, యీ మనసు యొక్క మాయా జాలమునుండి తప్పించుకోగలరు.

ననా కష్టదేం పల్ పల్ మె
ఫిర ఫాంసిథారె గల్ గల్ మె.

స్వప్నములో కొందరు తమ తలలు నరకబడినట్టుచూస్తారు. చేతులు నరకబడినట్టు కొందరు చూస్తారు. కొందరు రక్తము త్రాగుదురు. మరికొందరు శవాలనుచూచి భయపడుదురు. మీకు వచ్చే ఈ స్వప్నములను గురించి విచారించండి. ఆలోచించండి. ఈ విషయంలో నాపైన ఏమి జరిగినదో మీపైనకూడ అదే జరుగవచ్చును. మిమ్ములను ఎవరు రక్షించెదిరు :

కుంభినరక యా హెదెగోతే
జీవసహె దుఃఖ అతికరరోతే.

ఇదిజీవులు మరణించిన తరువాత విషయము. దీనిని వదలండి. మన స్వప్నములో ఏమి జరుగును. పురుషోత్తమదాసు అనే ఆయన ఉన్నాడు. ఇంతకు ముందు ఎప్పుడు చెప్పుచూఉండేవాడు.

ఒకప్పుడు నదులలో యీదుతున్నట్టు, నీళ్లలో ముణిగినట్టు స్వప్నములు వచ్చేవట ఆయనకు.

కొందరికి మంచి స్వప్నములు కలుగుతవి. మరికొంత మందికి భయంకర స్వప్నములు వస్తవి. అటువంటివి రాగానే భయపడి అరుస్తారు. ఉలికి పడుతారు. ఇందుకు ఏమి కారణము కావచ్చు? మన మనస్సుపైన. చితాకాశముపైన ఉండే రకరకాల వాతావరణంలో ఎయే విచారాలు, భావాలు, వాటి సంస్కారాలు పడిఉండునో అవే మనకు స్వప్నములో కనుపించును.

కొందరు అభ్యాసము చేయుటకు కూర్చుండెదరు. కాని, కూర్చోగానే వారి మనసు నామస్మరణనువదలి ఒక నూతన ప్రపంచమును సృష్టించుకొనును. అభ్యాసములో కూర్చున్నా మనే విషయమును మరచిపోవుదురు. మనసు ఎవరినో ప్రేమించిన వారి మీదకి పోవును. బాబాఫకీరును సృష్టించుకొనును. మందిరమును సృష్టించుకొనును. ఇట్లు సృష్టించుకొనుటేగాక తుదకు ప్రసాదమును కూడ పొందినట్లు అనిపించును. ఈ మొదలైన వన్ని స్వప్నములలో కనుపిస్తూఉంటవి.

కొందరికి భయంకర స్వప్నములు వస్తూఉంటవి. వ్యభిచారులు, దుష్టప్రవర్తన గలవారు వారివారి విచారాల అనుసరణే విపరీతమగు స్వప్నములు కంటారు.

వేనిర్దయా దయానహి లావె
అతిత్రాససే జీవ ముఠరూవె.

మన మననే దయాదాక్షిణ్యములులేనిది. ఇకేమిచెప్పాలి ?
 నిన్నటి రోజున సత్సంగములో చెప్పినాను. నాకు కూడ స్వప్నాలు
 వస్తూఉంటవి. వాటిలో పైన చెప్పిన భయంకర విషయాలుగాని.
 నీతి బాహ్యమైన విషయాలుగాని నాకు కనపడవు. అటువంటి
 వాటిని చూచినట్టుకూడ జ్ఞప్తిలేదు. ఒక్కొక్కసారి సమాధిలో
 కూర్చున్నట్టుచూచెదను. ఒక్కొక్కప్పుడు సంతమత శిక్షల మీద
 విమర్శన చేయుచున్నట్లు ఉండెడిది. బోగదాదలో ఉన్నతారు ఆఫీ
 సులో పనిచేస్తూఉన్నట్లు ఒకసారి, రైలు బండ్లునడుస్తూ ఉండగా
 చూస్తూఉన్నట్లు ఒకసారి కనుపిస్తూఉండేవి. ఇటువంటి కలలే నాకు
 వస్తూఉండేవి. ఏమి కారణము ?

నేను నాబొట్టకొరకై కాయరస్యమును మనస్ఫూర్తిగా చేయు
 నపుడు, నాసురతిని పరిపూర్ణముగా ఆపసులయందే కేంద్రీకరిం
 చాను. అందుకే వాటికి సంబంధించిన స్వప్నాలు వస్తూఉండేవి.
 కొందరు తమ మనస్సులలో ఈర్ష్య, ద్వేషము, పరస్పర విరోధ
 భావాలు, శత్రుభావాలు, పగతీర్చుకునే భావాలు కలిగిఉంటారు.
 వాటినిగురించి ఆలోచిస్తూఉంటారు. అటువంటివారికి భయంకర
 స్వప్నములు ఎందుకు కలగవు ?

నామనస్సు నాసైన దయచేయునా ? దయగలదై నప్పటికి
 నేను చేయుపనులకు అనుసారముగ నాకువచ్చు కలలు-తాప ఆఫీ
 సులో పనిచేస్తున్నట్లు-రైలు బండ్లు పరుగెత్తుతుండగాచూస్తూన్నట్లు-
 రాకుండ తప్పించునా ? నా అనుభవమును చెప్పుచున్నాను. ఆలో
 చించండి. స్వప్నములో నాకు పులులు, పాములు, దాదలు మొద

లై నవి ఏవీ భయమును కలిగించేవి కనబడవు. కాని తారు ఆఫీసు, రైలుబండ్లవంటివి మాత్రమే కనబడతవి. ఇందుకు కారణము ఏమి అయిఉండవచ్చును ?

నేను బీదవాడను. పొట్టకొరకు డబ్బు సంపాదించుకొనుటకు ౧౯౧౬లో యిల్లు విడిచి వెళ్ళినాను. అప్పుడు మహాయుద్ధము జరుగుచున్నది. ఈ బీదవాడికి ఒక తారు ఆఫీసులో కొలువు దొరికినది. ఆ ఆఫీసుపనులను మనో నిగ్రహముతో చిత్తవృత్తులను ఏకాగ్రపరచిచేసెడివాడను. అందుకే వాటి సంస్కారాలు నా మనసుపై దృఢముగా పడినవి. మనసు ఏమాత్రము దయాదాక్షిణ్యములు లేనిదని చెప్పితినిగదా? అందుకే కావచ్చు. అట్లుపడిన ఆ సంస్కారములు సన్ను వదలవు.

అందుకే ఘంటాపథముగ చెప్పుచున్నాను. మానవా : ద్వేషము, కపటము, ఈర్ష్య, ద్రోహము, అనూయ మరియు నిందా స్పృహమగు భావాలతో ప్రవర్తించకుము. ఎవరిని మోసము చేయకుము. అట్లు ఆచరించినచో నీ మనసుపై అట్టి సంస్కారాలే పడియుండి అలాగంటి కలలే కాంచెదవు. లభ్యాత్మిక సాధనలో మనసు మాయాజాలములో చిక్కుపడును. మరియు అంత్యకాలమందు ఈ మాయాజాలమునుండి తప్పించుకొన జాలవు. నీ మనసు నీపై ఎంతమాత్రము దయా దాక్షిణ్యములను చూపదు సుమీ !

వేసరిదయి దయాసహిలావె

అతి త్రాసనే జీవమురరూవె

అగినభింబనే ఫిర లవటావె

హయహయకర తబచిలావె.

ఇది వర్ణన పద్ధతి. మూడు రకములుగ శిక్షలు బోధించే విధానముకలదు. ఒకటి రౌచకము, రెండవది భయంకరము. యదార్థమనేది మూడవది. జీవులకు విషయాలు రౌచకంగా గాని లేక భయంకరంగా గాని బోధించి వారికి సన్మార్గనిదర్శన చేయాలి. కాని నేను మూడవ రకమైన యదార్థముద్వారా విషయాలుబోధించెదను. రౌచకంగా, భయంకరంగా బోధించను. యదార్థముద్వారా చెప్పే విషయాలు కొందరెవంటారు. అందరు వినరు. వారి బుద్ధి సత్యమును ఒప్పుకోదు. నేను సత్యప్రియుడను. అందుకే యదార్థమగు విషయాలు చెప్పెదను. అట్లు చెప్పటానికి బద్ధుడనుకూడ అయినాను.

సునెనకోయి ముషికిల్ భారి

సరపనమాలావెగల్ దారి.

ఇవన్నియు మనము చేయవలసిన విచారములు, ఆలోచించవలసిన ప్రభావాలే అయియున్నవి. మనము స్వప్నములోపాములను, బావులను, నదులనుచూచి భయపడుదుము.

మార మార చహుందిస సెహోయి

పతిగతి అపనిసబ బీధిఖోయి.

మనము ఆ పరాత్పరుని అంశ. సత్పుషుని యంశ. అమరులము. అవినాశి పదమును పొందినవారము. కాని మనకు యిట్టి

జ్ఞానములేక మనలను మనమేనమ్మము. ఇందుకు ఏమనవచ్చును? పతిగతులను సర్వమును పోగొట్టుకుంటున్నాము. పతి అనగా సన్మానములేక యశస్సు. గతి అనగా స్థితి. ఇటువంటి యీ రెంటినే మనము పోగొట్టుకునేది.

నరకనమె అతి త్రాసదిభావే
ఫిరచౌరాసిరే పహుంచావే.

నేను అంటు ఉంటాను. మన స్థూలదేహము నశించిన తదు పరి సూక్ష్మ శరీరము మిగులును. ఇదే అవసాన కాలము. ఈ కాలములో మనస్మృతి పథములో ఏయె రూపములు తిరుగు చుండునో అవియె మనలో ప్రకటితమౌతు ఉంటవి. ఆ కారణమున గురు రూపము, రాముని రూపము మొదలగు సద్రూపములు ప్రక టితమయ్యె వారు యమబాధలు, నరకబాధలు భయంకర దృశ్యాల నుండి తప్పించుకో గలుగుతారు. వారికి ఎట్టి భయము ఉండదు. దీనికి కారణమేమి అయిఉండవచ్చును ?

ఈ అవసాన కాలములో మనసురతి విశ్వాసము, దృఢ భావముతో ఒక సద్రూపమును సృష్టించుకొనును. అది అట్లు సృష్టించుకొనిన రూపములో లగ్నమై యుండును. అందువలన, అప్పుడు మన మనసుపై ఆవరించియున్న విచారములు, భావ ములు స్ఫురించవు. కాబట్టి యీ అవసానకాలమునందు దృఢ సంకల్పముతో ధ్యాననిష్ఠలోయుండి గురుధ్యానము చేయువారు, రాముని ధ్యానించేవారు, తమ తమ ఇష్టదై వములను ధ్యానము చేయువారు నరక బాధలనుండి తప్పించుకొన గలుగుతారు.

కాని, ఒకప్పుడు దారి వారి కర్మానుసారము భయంకర దృశ్యములు, బాధలుకూడ గోచరించే అవకాశముకూడ కలదు. ఈ విధముగా కర్మానుసరణిని కలిగిన సంస్కారముల దృశ్యముల చిదాకాశముపై పడుతూఉంటవి. అందువలన వాటికి అనుగుణమైన పునర్జన్మను పొంది అనుభవించెదరు.

గురుభక్తి బిన యహంగతిపాయా
నరదేహీ సఖ బాదగంవాయా

మనము మానవజన్మను పొందితిమికాని దానిని గురుపయోగము చేసుకోలేకపోతున్నాము. గురుభక్తిని సాధించలేక పోతున్నాము. ఎల్లప్పుడు మీతో చెప్పుతూ ఉంటాను. మీరు గురుభక్తిని అర్థము చేసుకోలేదు. ఎలా అర్థం చేసికొంటారు ?

నేడు బాబా సావనీంగ మహారాజుగారి జన్మదినము. రూపాయలు ప్రోగుచేయాలి. డేరాలు, శామియానాలు వేయించాలి. లౌడ్ స్పీకర్లు పెట్టించాలి. భజనలుచేయాలి. ఉపన్యాసాలు యివ్వాలి. బాబా సావనీంగ మహారాజు ఎప్పుడు జన్మించిరి ? ఏయే పనులు చేసినారు. ఎక్కడెక్కడ గాదీలు స్థాపితము చేసినారు. ఎంతమందికి నామదానము ప్రసాదించిరి. మీరు ఇలాంటి పనులుచేసే ఉత్సాహము, ఇలాంటి విషయాలనుగూర్చి తెలుసుకునే అభిలాష ఎక్కువగా ఉంటుంది.

ఇలాంటి గురుభక్తి లాభదాయకముకాదని చెప్పను. ఇటువంటి వాటివలన అనుచితమైన విచారస్పృహలనుండి తప్పించుకో

గలుగుతాము. మనస్సుపై మలిన భావములు స్ఫురించవు. యమ బాధలను తప్పించుకొనవచ్చును. అవసాన కాలమున బాబా సావనసింగ మహారాజు స్మరణకు వచ్చినను లేక మీమీ గురు రూపము కనుపించినను మీ మనస్సు మాయాజాలమునుండి తప్పించుకో గలుగును, గురుభక్తి అనగా గురువులు బోధించే విషయములను అర్థంచేసికొని వాటిని ఆచరించుట. గురువుయందు భక్తి, శ్రద్ధగలిగి నమ్రత గలిగియుండుట.

నేను రాధాస్వామి మతస్థుడను. సత్యప్రియుడను. ఏ రోజున అయినను నాకు రాధాస్వామి సిద్ధాంతాలలోగాని లేక బాబా సావనసింగ మహారాజుచేసిన బోధలలోగాని కించిత్తు పొరపాటు, మోసము గోచరించినట్లుగాడంటే వాటిని గట్టిగా ఖండించువాడను. అట్లు ఖండించుటవలన నాకు నరకమే ప్రాప్తించుగాక! విచార పడను. నేను సత్యప్రియుడను కావున వ్యతిరేక ప్రచారములను నిర్భయంగా తర్కించువాడను.

గురుభక్తి అనగానేమి : సత్సంగములో ప్రవేశించి, స్థిమి తముగా కూర్చుండి, చెప్పబడే విషయాలను విమర్శన బుద్ధితో అర్థంచేసికొనుట. ఈ రోజులలో ప్రతివ్యక్తి “గురువు” అని అనిపించుకొని శిష్యులకు అవక తవకగా బోధించును. ఒకప్పుడు విషయాలను కంటకంగా చెప్పును. భయంకర విషయాలను బోధించును, ఇలాంటివిచేసి తమ సాంప్రదాయములలో లేక సంఘములలో శిష్యులుగా చేర్చుకుంటారు. ఇలాంటి వారందరు నిజమైన గురువులు కాజాలరు.

బాబా సావకాసింగ మహారాజు నిజమైనగురువులు. మాస్టరు మోహాలాల్ తండ్రిగారు ఉండేవాడు. ఆయన సనాతన ధర్మ నియమాలను పాటిస్తూ ఉంటాడు. ఒకానొకరోజున ఆయన బాబా సావకాసింగ మహారాజుగారి సభకు వెళ్ళి వారితో తాను చేస్తున్న సాధనలను గూర్చి చెప్పుకున్నారు. వాటిని విని బాబా ఇట్లా అన్నారు: “అయ్యా! నీవు చేసే సాధనలు సరిఅయినవి. ఇవే సాధనలు చేస్తుఉండు. ఇక నీకు నామదానము అవసరములేదు.” ఈ నిదర్శనము బాబా సావకాసింగ మహారాజు యదార్థగురువులని ఋజువు చేయుటలేదా :

శ్రీవారు ఎవరిని అజ్ఞాన స్థితిలో ఉంచి మతాభిమానముతో రాధాస్వామిమతములో చేర్చుకొనలేదు. అందుకే శ్రీవారు నిజమైన గురువులు.

నేను బాబా సావకాసింగ మహారాజు వడకు వెళ్ళినాను. శ్రీవారికి నాకు సంభాషణ జరిగింది. శ్రీవారు నేను ఆచరించు మార్గము సరియైనది కాదని ఎన్నడు అనలేదు. నేను సత్యప్రియు డను. నీతి నిజాయతీతో ప్రవర్తించేవాడిని.

శ్రీవారితో మనవి చేసాను. “మహారాజా ! ఇక నేను గురువుగా పనిచేయను.”

శ్రీవారు అన్నారు “ఏమి కారణముచేత ?”

ప్రత్యుత్తరములో యిలా మనవి చేసుకున్నాను. “నేను నిజమును తెలుపకుండా ఉండజాలను.”

అప్పుడు బాబా సావత్రింగ మహారాజు నాతోఅనిన వాక్కులు యివి. “ఫకీర! నేను గాదీ బాధ్యతకు కట్టుబడి నిజమును చెప్పలేక పోతున్నాను. నీవు నిర్భయంగా సత్యమును చాటును. తోడు-నీడగా నేను ఉండెదను.”

కొందరు మతాభిమానముతో యితర మతస్తులను ఈర్ష్యా భావముతో ద్వేషిస్తారు. ఇతర గురువులను అన్యధా భావిస్తారు. వారిని నిందిస్తారు, ఈ విధంగా యితర సాంప్రదాయాలను ద్వేషించేవారు నరక బాధలను తప్పించుకొనలేరు. వారి లలాటము మీద వ్రాయబడియున్నది. “వారి మెడలో సర్పములే మాలలుగా అలంకరింపబడును. మఁడుచున్న అగ్నిస్థంభాలను ఆలింగనము చేసుకొనునట్లు చేయబడును. మరియు ఘోరమైన యితర నరక బాధలు అనుభవించవలసి వచ్చును.” అని.

నేను సత్యస్రియుడను కావుననే సత్యమును ఘంటాపథముగా చెప్పుచున్నాను. జీవులు రాధాస్వామి మతమునేగాని, నానక్ పంథానేగాని, లేక మరియె యితర పంథానుగాని తమ కళ్యాణముకొరకు స్వీకరిస్తారు. అట్టితరి, వారికి సత్యమును తెలపాలి. నిజమును చెప్పాలి.

మీరు యితర మత గురువులను యితర మతస్తులను ద్వేషిస్తుఉంటారు. ఎల్లప్పుడు పరస్పర విరోధభావాలను హెచ్చుగా పెంచుకుంటూ ఉంటారు. ఒకరిపై ఒకరు కోర్టులలో దావాలువేసుకుంటూ ఉంటారు. ఈ స్థితిలో మీ భవిష్యత్తు ఎప్పుడు బాగు

పడదు. మీరు జన్మ సార్థకము చేసుకొనుటకు పంథాలోకివచ్చారు. జన్మబాగుపడలేదు. మానవజన్మను నిరర్థకంగా పాడుచేసుకుంటున్నారు. ఈ అనిష్టాన్ని తొలగించుకోవాలంటే గురుభక్తి ఎంతైనా అవసరము.

గురువు అనగా జ్ఞానము, వివేకము. గురునానక్ యీ విషయాన్నే గట్టిగా చెప్పినారు. 'సుఖమణీ సాహెబు' అనే గ్రంథంలో యీ విధంగా వ్రాయబడియున్నది.

సత్పురుష్ జిన్ బివేకియా

సద్గురు జిన్కానామ్॥

తాకేసంగ్ శిష్ఠఃభరె

నానక్ హరిగుణ్గాన్॥

సద్గురువు అనగా సత్పురుషుడు. చెప్పిన బోధనలను స్పష్టముగా అర్థము చేసుకున్నవాడు. నిజమును తెలుసుకున్నవాడు. ఇలాంటి సద్గురువును నేవించండి. వారి ఇంటిలో శ్రూషలుచేసుకోండి. సత్పురుషులు చెప్పిన విషయాలు గ్రహించుకొని అర్థం చేసుకున్నవారే సద్గురువులు.

సత్పురుషులు అనగా ఎవరు? వారు ఎట్టి విషయాలు బోధ చేయుదురు?

జిభ్యా ఏక్ అస్తతి ఆనేక్

సత్పురుష్ హై హురణ్ వివేక్

పండి, పరిపూర్ణమైన జ్ఞానమే సత్పురుషుడు. గురునానక్ శిక్షలు యివే. స్వామిమహారాజు శిక్షలుకూడ యివే. మనము సత్సం

గీయులము. అయినను అజ్ఞానమువలన యీ రహస్యమును తెలుకో జాలకున్నాము. మనలను మనము ఉద్ధరించుకోలేక పోతున్నాము. సాంప్రదాయాలని, పంథాలని, విరోధ భావాలలోపడి పరస్పర కలహాలకు గురి అగుచున్నాం.

హిందువులకు-ముసల్మానులకు కలహాలు. సిక్కులకు-హిందువులకు కలహాలు. ఇలాంటి మత కలహాలలోపడి మానవ జన్మను వృధాచేసుకుంటున్నాం. మన ఈర్ష్య, ద్వేషభావాలు రాజకీయాలతో సంబంధించినవే కాని, కుటుంబ కలహములవలన ఏర్పడినవేకాని, లేక మతముల సాంప్రదాయ భేదములవలన కలిగినవే కాని కావచ్చును. ఇట్టివి మనసులో ఉన్నంతవరకు మనము బాగుపడుట దుర్లభము. కాబట్టి మీరు రాధాస్వామి మతమునే కాని ఇతరమతమునుకాని ఆశ్రయించి వాటినుండి విముక్తిని పొందండి.

మీరు బాబా ఫకీరు శిష్యులై యున్నప్పటికిని, మహర్షి శిష్యులై యున్నప్పటికిని మాయాజాలమునుండి తప్పించుకోలేరు. 'సార్ బచన్' అనే గ్రంథములో 'సావన్ మాస్' పద్యములో యీ మాయాజాలవర్ణన చేయబడినది. విచారించండి. మీరు సత్సంగములో విషయాలు వింటునేఉన్నారు. గొఱ్ఱదాటువలె సత్సంగములో పాల్గొంటే ఏ ప్రయోజనమును పొందలేరు.

రేపు మంగళవారము పూజాదినము. వ్యాస పూజాదినము. దీనిలో పాల్గొనుటకు ముజఫర్ నగరమునుండి కొందరు, హైదరాబాదునుండి కొందరు వచ్చారు. ఈ పూజాదిన సందర్భంలో నేను

గురువుదయతో ఏమి పొందగలిగితినో ఆ విషయముపైన చర్చ జరిపెదను. అవసరము, అవకాశము ఉన్నవారు వచ్చి వినవచ్చును.

గురుభక్తి విజ్ఞాన యహోగతిపాఠా

సరదేహ సబ్ బాద్ గంవాయి

మనము గురుభక్తితో ఏమి పొందగలిగినాము. రాముని యందు భక్తితో ఉన్నవారు మహమ్మదును ఆశ్రయించినవారిని వ్యతిరేకించి, తర్కించుతు ఉంటారు. మహమ్మదీయులు యితర సాంప్రదాయాలకు విరుద్ధంగా తర్కించుదురు. అట్టి వారిపైన ఎట్టి ప్రభావము ఉంటుంది?

మహమ్మదీయులు, వారి మస్తిష్కములో స్ఫురించే భావాలే, విచారాలే స్వప్నములోను, సమాధి అవస్థలోను, అవసాన కాలములోను స్ఫురిస్తూ ఉంటాయనే నమ్మకముతో ఉంటారు. ఆ కారణం చేతనే మరణానంతము వారి గోరీలలో కొంత ఖాళీస్థలము ఉంచుతారు. వారుచేసిన కర్మలను గురించి ఒకరోజున (భియామత్ రోజున) చెప్పవలసి యుండునని వారి నమ్మకము.

సచ్ఛిబ్ నీకర్ రాత్ దిన్-తుమ్ సద్గురుకా నామ్ లో

శీల్ లో, సంతోష లో-సంసార్ మే ధన ధామ్ లో.

ఈ పద్యములో చెప్పినట్లు సత్యమును పాటించవలెను. నేను జీవితములో సత్యమును పాటించాను. నా బుద్ధి సత్యమును గ్రహించినంతవరకు నేను తడనుసారముగ నడుచుకుంటున్నాను.

నేను అనేమాటలు పదహారు అణాలు నిజమని ఇక ఎప్పుడు అనబోను. నేను సత్రప్తవర్తనను ఆచరించాను.

గురునామ మనగా యేమి ? గురునామస్మరణ అనగా మహర్షి-మహర్షి, బాబా ఫకీర-బాబా ఫకీర, బాబా సావనసింగ-బాబా సావనసింగ అంటూ స్మరించటమేనా ? రామ-రామ అని స్మరణ చేయడమేనా ? రామ-రామ అని స్మరణచేస్తుంటే అయోధ్యలో జన్మించిన రామునిరూపము కనుపించును. ధనుర్పాణములు చేతిలో పట్టుకున్న రాముడు కనుపించును. కృష్ణ - కృష్ణ అని స్మరించువారికి మురళీగానము చేయుచున్న కృష్ణుడు కనుపించును. కాశీయ మడుగు దృశ్యములు పొడకట్టును.

ఇవి అన్నియు నామముకావు. నామ మనగా నిజజ్ఞానము. పైవిధంగా కనపడేవి దృశ్యాలు, రూపములు. ఇవి మనస్సు యొక్క భ్రమలేయని నమ్మి తెలుసుకొనుట నిజజ్ఞానము. నిజ నామము మనసులో ఉండును. ఈ విషయమునే దాబా సావన సింగ మహారాజు పదే పదే చెప్పెడివారు.

చంద్ సూరజ్ సితారే లంఘోతే

తో ఆగ్గెరూ ఖిలోతా.

'గురు' అనగా శబ్దము. 'గురు' అనగా అనాహతరాగము. "గురు" అనగా శృతిరాగము. 'గురు' అనగా ఉద్ధీతము - అనగా అక్కడి రాగము. ఎంతవరకు మనము యీ గురువును పట్టుకో జాలమో అంతవరకు మనోస్థిమితము, శాంతి మనకు చేకూర

జాలవు. శీల్ అనగా శాంతి. మనసుయొక్క రూపమును తెలుసుకొని ఊర్ధ్వముఖముగా స్థిరపడనివారికి శాంతి ఎట్లు కలుగును ?

మనసుయొక్క రూపమును తెలిసికొని నిజజ్ఞానమును పొందిన తరువాత శాంతిని పొందగలము. సంతోషమును అనుభవించగలము. మనస్సు రూపమును తెలియనివాడు విశ్వప్రయత్నములు చేసినను శాంతినిపొందజాలడు. సంతోషమును అనుభవింపజాలడు. ఎల్లప్పుడు ఏ మేమో ఆలోచించుట మనసుయొక్క స్వభావము. అందుకే గురుభక్తి, నామభక్తి అవసరములై యున్నవి. బాబా సావనసింగ మహారాజు బ్రతికియున్నంత కాలము యీ విషయాన్నే బోధించేవారు.

నాపైన బాధ్యతయున్నది. బాబా సావనసింగ మహారాజు యొక్క ఆజ్ఞ. “ఫకీర ! నిర్భయంగా పనిచేయుము. నేను నీకు తోడు-నీడగా ఉండెదను.”

నాకు తోడు-నీడగా దాతా దయాశుడు ఉన్నారు. పైగా బాబా సావనసింగ మహారాజుకూడ సహాయంగా ఉన్నారు. నేను ఆయన శిక్షలను రాధాస్వామి మత శిక్షలను, దావూద్ శిక్షలను, పల్ల శిక్షలను, కబీర్ శిక్షలను బోధిస్తు ఉంటాను. వీటిలో ఉండే సత్యమును వెల్లడిస్తు ఉంటారు. మీరు నిజజ్ఞానమును పొంది మనస్సుయొక్క రంగు రూపరేఖలను తెలిసికొన్న తరువాత మీ మనసులో ఉండే ద్వేషము, ఈర్ష్యలు వాటంతట అవే వదలిపోతాయి. అంతట మనోస్థిమితమును సంతోషమును పొందగలుగుతారు.

సచ్చైబన్ కర్ రాత్ దిన్-తుమ్ సద్దురుకా నామ్ లో
శీల్ లో, సంతోష్ లో-సంసార మే ధన్ ధామ్ లో.

ఇక సంపత్తులను, ఐశ్వర్యమును ఎట్లు పొందుదుము? మన శ్వాంతి, సంతోషము పొందే మార్గమును చెప్పినాను. మనస్సు యొక్క రూపము, గుణము, లక్షణములను తెలుసుకున్న తరువాత మీకు మనోస్థిమితము, శాంతి లభించును. సంపత్తులు, ఐశ్వర్యములను ఎట్లు పొందగలుగుదుము :

మీచుట్టుకుండు వాతావరణమును మీ సంకల్పములు, మీ విచారములు సృష్టింస్తవి. ఎట్లు విచారించెదరో తదనుసారము కర్మలు చేయుదురు. మనోసంకల్పములు ఆ కర్మలను అనుసరించి ఏర్పడును. సంకల్పముల ప్రకారమే స్థితిని గతిని పొందుతారు. ఎల్లప్పుడు మీరు పవిత్రమైన ఆలోచనలలో మగ్నమై ఉండగా దురాలోచనలు, దుష్ట భావాలు మీ మనస్సులలోనికి రావు. కాని మీ అవసరాలు నెరవేర్చకొనుటకు ధనముగూర్చియు మరియు ఇతర జీవితావసరములను గూర్చియు ఆలోచిస్తు ఉంటారు. సాధన అభ్యాసముచేస్తు ఉంటారు.

మీమనస్సులో పవిత్రమగు విచారస్పృహ కలగనప్పుడు ఆ మనస్సు నిర్మలముగాఉండి బలమునుపొందుటచే సంకల్పసిద్ధి చేకూరును. మీ “విల్ పవర్” బలపడును. అట్లు జరిగినపుడు సంకల్పసిద్ధి గలిగి దానిద్వారా మీ అవసరములు సర్వము వాటంతట అవే లభించును. ధనము, సంపత్తి సర్వముకూడ పొందుతారు.

నామస్మరణ చేయువారు నిర్ధనులుగా ఉండరు. వారికి భగవంతుడు సర్వ విధముల సహాయపడతాడు. ఎట్లు సహాయపడతాడు? దాని మర్మమును ఎవరు తెలుసుకోజాలరు. మనసులో ఉండే ఐహికవాంఛలు పోయినపుడు ఆ మనసులో ఉండే ఈర్ష్య, ద్వేషము, కల్లకపటములు, గర్వము, దంభము నశించి అది ఉత్తేజమైనది యగును. ఈ స్థితిలో సాధకులు సాధన అభ్యాసము చేయుచు సంకల్పసిద్ధిని సాధించగలుగుతారు. అప్పుడు వారి వారి విచారానుసరణి వారి అవసరములు స్వాభావికంగా వాటంతట అవే పూర్తి అగును. మనసులో కోరుకునే కోరికలు సర్వము ఫలించును. ఇవే నామమును జపించువారి సంకల్పసిద్ధి ఫలితాలు.

రిద్ధిసిద్ధులు అనగానేమి? జీవితములో జయమును పొందుట రిద్ధి అనబడును. ఈ విధంగా జయమును సాధించి ప్రవర్తించు వారు మనో బలమును పొందుతారు. వారి సంకల్పములు కూడ ఫలిస్తవి. అందుకే నేను ప్రాచీనశిక్షలో సత్సంగము జరుపుతున్నాను. దానిలో కొన్ని మార్పులను రిలుగచేశాను.

ఎల్లప్పుడు అనుచితములను చెడు గురించియే ఆలోచించకండి. మీ అవసరాలు నెరవేరేందుకు పరమాత్ముని ప్రార్థన చేయండి. మనశ్శాంతి, తినుటకు వోజనము, కట్టుకొనుటకు బట్టలు ఇప్పించమని ప్రార్థించండి. మనస్సులో ఇలాంటి కోరికలు మాత్రమే గలిగియుండి నామస్మరణ చేస్తుంటే మీకు ఏ ఆపత్తులురావు. ఏ బాధలు ఉండవు. ఎప్పుడు బాధపడరు.

నేను స్వానుభవముమీద చెప్పుచున్నాను. నా జీవితమే ఇందుకు సాక్షి. ఇతరుల జీవితములు నిదర్శనముగా చెప్పుటలేదు. నా అనుభవములో జరిగిన విషయాలను చెప్పుచున్నాను. నాకు ఏ కష్టము రాలేదు. ధనము, సంపత్తి, మానసస్మానములు సర్వము పొందినాను. అనుచితమైనదానిని గూర్చి ఎప్పుడు ఆలోచించను. అందురు బాగుపడాలని కోరుతూఉంటాను. స్వార్థము కొరకు కల్లకపటములతో ప్రవర్తించను. ఎవరిని మోసము చేయను. ఇలా ప్రవర్తిస్తుంటే నా జీవితము గడచుచున్నదా? లేదా? చెప్పండి. ఇదే నా స్వానుభవము. ఇలా ప్రవర్తించే యితరులు బాగుపడరేమో నాకు తెలియదు. కాని నా అనుభవమును మాత్రము చెప్పుచున్నాను. సత్యప్రియుడను. పైన చెప్పినటువంటి స్వభావముగలవాడను. నా అనుభవములో జరిగిన విషయాలను చెప్పుచున్నాను.

సచ్చిబనకర రాఠదిన తుమ సత్తగురుకా నామలో
శీలలో, సంతోషలో సంతోషమే ధనభావలో.

సత్యప్రియుడను. సత్య ప్రవర్తగలిగియున్న వాడను. నాపైన ఏవి ఎట్లు జరిగినవో ఆ విషయాలను చెప్పుతాను. నేను తప్పగా అర్థంచేసికొని ఉండవచ్చును. ఇదీ సంభవమే. నేను చెప్పిన విషయాలు తప్పుగ గోచరించవచ్చును. కాని నా హృదయము నిర్మలమైనది. ఇందుకు అణుమాత్రమైన వ్యత్యాసమేలేదు. గురుపదమును ధరించాను. ఏ మహాత్ములైన విషయాలను యీ రోజువరకు నేను చెప్పినట్లు స్పష్టంగా చెప్పినారా? లక్షలకొద్దీ మీరు

సత్యంగ సమావేశాలలో విషయాలు విన్నారు. ఎందరో మహాత్ముల దర్శనము పొందినారు. ఎందరో మహాత్ముల సంభాషణలను వినియున్నారు. వారిలో ఏ ఒక మహాత్ముడైన నేను చెప్పినట్లు విషయాలు స్పష్టంగా చెప్పినాడా :

సత్యమును స్పష్టంగా చెప్పనికారణమేమి అని నేను ఆశ్చర్యపడెదను. ఆలోచించెదను. జీవులు అందుకు అర్హులు కారని కాబోలు. మీరు సత్యంగములలోనికి భగవత్సాక్షాత్కారము కొరకై తేనేమి, జనన-మరణ బాధనుండి విముక్తి పొందుటకారకై తేనేమి పోవుదురు. మీ జీవితములను బాగుచేసుకునే కొరకు పోవుదురు.

ఇక అక్కడ ఉండేది ఏమి : ఆడంబరము. ఆ ఆడంబరమునుచూచి దానిలో చిక్కుకుంటారు. సత్యలోకమునకు పోవాలనే కోరికతో అయితే అక్కడికి వెళ్ళువారుకాని మాయలో చిక్కుకుంటారు. వెళ్ళినది ఒక ఉద్దేశము. జరిగినది మరియొకటి. మాయలో చిక్కుకున్నారు.

మనమె జబ విశ్వాసమై_దుర్లభనహి ఫిరోకోయి_సు
ధర్మలోతుమ, అర్థలో తుమ_తుమ మోక్షలో సతరామలో
ఇస్కే సుమిరననే కతేంగే_ఫందమాయాజాలకే
మనకి సబ్బటపట మిలే_జొరఉస్కి వృత్తిథామలో.

అంతవరకు మీ సురతి అంతరమున శబ్దమును పట్టుకోజాలదో అంతవరకు మీ మనస్సులో ఉండే మనస్పర్థలు వదలవు.

అభ్యాసము చేయుటకు కూర్చుంటాము. అప్పుడు బాబా సావన సింగ స్మరణకురాగానే శ్రీవారి దర్శనము, వ్యాసలోకం డేభననము- అక్కడి దృశ్యములు కనుపడతవి. హిందువులు తమలో బృందావనము, గోకులము చూస్తారు. మహమ్మదీయులు తమ అంతరమున మక్కా-శరీఫునుచూస్తారు. శిక్కులను అంతరములో అనంతపురగురు భవనము, అమృతసరులో ఉండేయిండ్లు, గురు దయాశుని దృశ్యములు కనబడును. కొందరిలో బాబాఫకీర, మానవ మందిరము కనుపించును.

వ్యాసభవనాలు, అనంతపుర భవనాలు, మక్కా-శరీఫు దృశ్యాలు మీ అంతరములో కనుపించినంత మాత్రమున మీలో ఉండే మనస్పర్థలు వదలినవా? ఆలోచించండి. వదలకపోగా మరింత ఎక్కువై నవి. మస్పర్థలు కొంతవరకు మంచివేకాని చెడ్డవికావని నేను సమర్థించెదను. అయినా బాబా ఫకీర మనలో ప్రకటించి మాటలు మాట్లాడినంతమాత్రమునను, చరణసింగు మనలో ప్రకటించినంత మాత్రమునను మనస్పర్థలు వదలినవా?

పామరులారా ఆలోచించండి. నేను మీకు సందేశమును అందించెదను. మీలో అదృష్టవంతులు యీ సందేశమును వింటారు. ఐశ్వర్యముకొరకు ప్రాకులాడే భాగ్యవంతులుకూడ యీ సందేశమును గురించి ఆలోచించి తమ ప్రవర్తనను మార్చుకోగలరు.

గురుఆజ్ఞ ఎట్టి విషయమునుగాని చెప్పకుండ దాచుకోను. దాతా దయాశుడు నాపై యీ పనినిమోపిరి. అందుకు బద్ధుడను.

తుతో ఆయా నరదేహీమే_ధరఫకీరకాభెసా

దుభిజీవకో అంగలగాకర_లేజాగురుకేదేశా

తీన తాపసె జీవదుభి_హై_నిబల, అబల, అజ్ఞాని

తేరా కామదయాకాభాయి_నా_షదానదె దాని.

నేను దీక్షను యితర మహాత్ములు యిచ్చేవిధముగా యివ్వను. నా దీక్ష నేనుచెప్పే వచనములే అగును. నా వచనము లను విని అర్థం చేసుకోలేరా? గురువులు చెప్పిన విషయాలలోని అర్థమును గ్రహించి ప్రవర్తించనివారు మనస్ఫుర్థులను వదలజాలరు.

లక్షలకొలది జీవులు దీక్షను వారిలో పొందినారు. కొందరు పంచనామదీక్షను పొందినారు. కొందరు 'ఓం నమో భగవతే వాసుదేవాయ' అనే నామమును పొందినారు. మరి కొందరు శబ్దమును పొందినారు. వారి మనస్ఫుర్థులు వదలినవా? వారికి కనుపడే అంతరదృశ్యాలు కనుపించకుండ ఉన్నవా? వచ్చే స్వప్నములు రాకుండ ఉన్నవా? ఇవి ఎట్లు వదలును? వదలవు. వదలవలె సంతే సత్తగురువును నేవించాలి

సత్తగురువు ఎవరు? వారెట్లుండెదరు?

సత్తపురుష. జినబివేకియా! సత్తగురు జిస్కానామ.

సత్తగురువు లనగా పరిపూర్ణమైన జ్ఞానమువారు నిస్వార్థులు. ఏ స్వార్థమును అపేక్షించనివారు. నిజమును చెప్పేవారు. వారివద్దకు పోయినంత మాత్రముననే మీరు ఉచిత లాభమును

పొందజాలరు. వారు చెప్పిన విషయాలు అర్థంచేసుకోవాలి. సత్త గురువులను నేవించనివారు విషయజ్ఞానమును పొందలేరు.

సత్త గురువును ఎట్లు నేవించాలి? వారి దర్శనము పొందాలి. చెప్పిన విషయాలు శ్రద్ధతో వినాలి. వినిన విషయములను యింటికి వెళ్ళి నెమ్మదిగ మనన-నిధ్యాసన చేసుకోవాలి. గురుభక్తి అనగా యిదియే.

దాతా దయాళుడు సత్పురుషులను, వివేకము గలవారు అన్నారు. గురువుల సమక్షంలో కూర్చుండి, వారు చెప్పిన విషయాలను విని అలోచించండి. స్వామి మహారాజు యిలాగే చెప్పినారు.

దర్శనకరె బచన పునిసున్నె-సున్సున్కర మనమేగున్నే.

ఇక దాతా దయాళుడు వ్రాసిన పదములను వినుపించెదను. “మిత్రులారా! మీరు సత్సంగమునకు వచ్చారు. క్షమించండి. ఈ సమావేశము ఒక తమాషాకాదు. మీరు యిక్కడికి మీ మేలును గురించి వచ్చినారు. అలాగంటి ఉద్దేశము లేనివారుగాని ఒకరిని చూచివచ్చినవారుగాని వచ్చినను రాకున్నను ఒకటే.

జాకె గురుకె పాసబై లో! జౌర బచన ఉనకే సునో!

జోసునో ఉసకో బివారో-జోబిచారో ఓగునో!

సునికె గునకె నితకరో-బచనోంకా ఉనకె తుమ అహర!

రుస్తహోకర సాధనాసే-కరలో సబ సాజితకార

గురుకి సంగత బిన నహిం_అదికార హోతాగ్యానకా
జబ్ తలక సంగతనహో_మిటటానహిం మదమానకా .

మీరు గురువులుగా నమ్ముచున్నవారు మిమ్మును తమ పంథాలో చేర్చుకుంటారు. తమ సాంప్రదాయములో చేర్చుకుంటారు. ఇలాంటి గురువులను మీరు గురువులని నమ్ముతారు. కాని నేను వారిని గురువులుగా అంగీకరించను. నిజమైన గురువులు జీవులకు నిజమైన జ్ఞానము నొసంగి గృహస్థ జీవితములో వారికి మనశ్శాంతి, మనోస్థిమితము చేకూరునట్లు ప్రయత్నము చేయుదురు. మత పక్షపాతాలలోను సాంప్రదాయ బేధభావాలలోను వివిధ మతములమధ్యఉండే బేధభావాలలోను మనశ్శాంతి దొరుకునా ?

అగ్రాలో కండ్లార చూచినాను. స్వామి బాగవారికి దయాల బాగవారికి ఆస్తులయొక్క హక్కులనుగూరించి కోర్టు కేసులు జరిగినవి. ఈ కేసులు తీర్పులకొరకు లండనువరకు పోయినవి. ఇటువంటి స్వామిబాగ ఆచార్యులను దయాలభాగ ఆచార్యులను మీరు గురువులుగా నమ్ముతారు. వారు గురువులని యెవరు అనెదరు ? నిర్భయంగా చెప్పుచున్నాను. వారు గురువులు కాజాలరు.

ఏమి కేసులు ! ఏమి పోరాటము ! పంథాలో గురువులుగా ఉన్నవారికి కోర్టుకేసులకు సంబంధాలు ఎలా ఉండును ? జీవులకు మనస్థిమితము, శాంతి యిచ్చేవారు, సత్యలోకమును కలిగించేవారే గురువులు. ఈ వాతావరణము మూలముగా భగవానుడు నాలో

ప్రేరేపణ చేసినాడేమో ! నేను ఘంటావధముగా సత్యమును మోషిస్తాను. ఎవరికి చెప్పుచున్నాను. మనశ్శాంతికొరకు, స్వస్థానము చేరుకునేకొరకు జిజ్ఞాసయున్నవారికి చెప్పుచున్నాను. నాపైన బాధ్యతయున్నది. కావున అందరికి చెప్పను.

ప్రపంచములో యుండే అమాయకులారా ! రకరకాల మతములు, సాంప్రదాయాలవారు తమ తమ స్వార్థసిద్ధికొరకు, గాదీలు, మతములు, ఆస్తులకొరకు ధనమును ప్రోగుచేసుకునే అభిప్రాయాలుగలిగి మిమ్మును దోపిడిచేస్తున్నారు. దయాల బాగవాండ్లకు కోర్టు కేసులమీద దాదాపు నాలుగు లక్షల రూపాయలు ఖర్చుఅయినవి. సంతృప్తియుల డబ్బు యిందుకొరకా ! కోర్టు కేసులకా ! ఆలోచించండి

నాకూ డబ్బుతో అవసరాలు ఉన్నవి. అవసరము లేదని అనతాలను. మానవమందిరమునకు ఎవరు డబ్బు సమర్పించకండి అని అనలేను. అట్లు అనటము పొరపాటు. మోసము. సంత మతముయొక్క నిజమైన శిక్షల ప్రచారము జరుగుటకొరకు నేను హోసియాలపూరులో మానవ మందిరము కట్టించాను. ప్రపంచములో అన్ని ప్రదేశాలలో యీ శిక్షలప్రచారము జరగాలి. రహస్యమును వెల్లడించాలి. అర్థం చేసుకోవాలి. జిజ్ఞాసువులకు అర్హులకు జ్ఞానోదయం కలగాలి. ఈ విధంగా జరగాలంటే గ్రంథములు ముద్రించాలి. ప్రచారముకొరకు లౌడ్ స్పీకర్లు కావాలి. తేపు రికార్డులు కావాలి. వీటికొరకు డబ్బు ఎంతో అవసరము. నాకు డబ్బు అవసరము ఉన్నదంటే వీటికొరకే.

స్వచ్ఛిబనకర రాతదినతుమ_సతగురుకా నామలో
శీలలో, సంతోషలో_సంసారమే ధనధామలో.

నేను సత్యప్రియుడను. కావున-కల్ల కపటములను తలచను. నా సందేశాలు సర్వత్ర ప్రచారము కావాలని నేను ఆశించెదను. ఇవి కేవలము నా సందేశాలుకావు. గురునానక, రాధాస్వామి దయాల, బాబా సావనసింగయొక్క నిజమైన శిష్యులు అయి యున్నవి. ఏ జిజ్ఞాసువులు తమ కళ్యాణముకొరకు పంథలో చేరి నారో వారికి నా సందేశములు అందచేయబడాలి. నాయభిలాష యిదే. మిత్రులారా ! నిజమును చెప్పుచున్నాను.

ఉరతే, బైరతే, చలతే, ఫిరతే_జాగతే, సోతేహువే
ఖాతే, పీతే నామలో_తొరనామ ఆలోయామలో.

మీది పద్యములో యిలా అన్నాను. కూర్చుండియున్న పుడు, నడచుచున్నపుడు, భోజనము చేయునపుడు, జాగ్రదా వస్థలో ఉన్నపుడు, పడుకున్నపుడు సత్రవర్తనలోయుండి నామ స్మరణ చేయుము.

ఇట్టితరి నన్ను నేనే ప్రశ్నించుకుంటా. “ఫకీరా ! నీవు కూర్చున్నపుడు, నడుస్తున్నపుడు, పడుకున్నపుడు, భోజనము చేయుచున్నపుడు నామస్మరణ చేస్తూ ఉంటానా ?” ఈ ప్రశ్నయేనా ఆత్మలో కలుగుతుంది. ఎవరైన ఇరువరి నాలుగు గంటలు “రాధాస్వామి-రాధాస్వామి-రాధాస్వామి” అని నామమును జపించగలరా ? మాటవరుసకు స్మరించగలమని అన

వచ్చును. కాని అట్లు చేయటము సాధ్యమా ? కాని నేను ఆచరిస్తాను. ఎలాగు ?

సత్సంగీయులారా ! దాతాదయాశునకు ధన్యవాదాలు. మీ మూలాన నిజజ్ఞానమును పొందినాను. నా అంతరమున కనుపించే రూపులు, రంగులు, రేఖలు సహస్ర దశకమలము, త్రికుట, శూన్యము, మహాశూన్యము, భంవరగుఘాయని అన్నియు కృత్రిమములై స మనో సంకల్పములు, కళలు.

మరినేను ఎవరిని? నేను పరమేశ్వరుని అతి సూక్ష్మమమైన అంశ, అది పుష్పముల సుగంధంకంటె సుకుమారమైనది. దానిని మీరు భగవానుడు అనవచ్చును, సతగురు అనవచ్చును. మిగిలినది అంతయు విలక్షణమైన ప్రకృతి. అందులోనే సృష్టిస్థితి లయములు జరుగుచుంటాయి. సృష్టికీడలు యివే. యిట్టి నిజజ్ఞానమును పొందిన తర్వాత నాకు నామమును జపించే అవసరమే యుండదు.

మాలాఫేరుం సహార్ భజుం-ముఖసే రహుంన రామ
మేరారామ మయ్యుజపె-తబ పావుంబిసామ.

ఈ స్థితిని నాకు ఎవరొసంగిరి ? సత్సంగీయులారా ! మీరే—మీరే ఒసంగిరి. నాకు గురుపదము అనుగ్రహింపబడక పోయినచో నేను యితరుల అంతరమున ప్రకటించను. వారి సురతిని ఊర్ధ్వముఖముగా ప్రవహింపచేయను అనే జ్ఞానము కలుగక పోవును. ఓ సత్సంగీయులారా ! అందుకే నేను మీకు గురువుగా

భావించెదను. ఆ అమ్మాయి వచ్చినది. ఆమె నాకు గురువు. మీ మూలమున నేను నిజనామమును తెలుసుకో గలిగితిని. నిజనామము అనగానేమి ?

అకహ. అపార, అగాధ అనామి.

ఈ విధముగా నమ్మియున్నాను. అయినను చెప్పజాలను. పదములు చెప్పుటకు మాత్రమునకే దొరకవు. ఈ స్థితిని పొంది ప్రపంచములో ఒక పసిపిల్లవానివలె ఆడుచు పాడుచు ఉండెదను. ఇది ఒక స్థితి. కాని, యీ స్థితిలో ఎల్లప్పుడు స్థిరపడి యుండ జాలను. మాయాజాలముయొక్క ప్రభావాలు నాపై స్ఫురించు నపుడు క్రిందికి జారిపడెదను. అటువంటిప్పుడు నామస్మరణ—ధ్యానముచేస్తు శబ్దము వింటూఉంటాను, ఎందులకనగా యిట్టిస్థితిలో నాకు నామస్మరణ, భజన, ధ్యానము అవసరము.

యంతవరకు నేను మధ్యస్థితిలో ఉన్నాను. కాని నా కృషి ఫలింపనున్నది. దాతా దయాశుడు చెప్పియున్నారు.

జీతేజి జశకీ రిలో_భక్తి కే మారగమే ఆ
తనఛుతే పీచే సహజమే_రాధాస్వామి ధామలో.

నా అనుభవమునుబట్టి నేను యిరువదినాలుగు గంటలు అట్టి స్థితిలో స్థిరపడి యుండజాలనని తెలుసుకున్నాను. ఏమో! అవసాన కాలమందును దేహత్యాగమునకు తరువాతను యీ స్థితియుండునో లేదో ! అందుకే అప్పుడప్పుడు అంటూఉంటాను.

కబళయె మౌత జౌవుంఘరకో

కబ ఆయెమౌత జౌవుంఘరకో

జౌమరణసె జగడరె_మేరే మన ఆనందా :

కబమరాం కబపావాం పురణ పరమానందా :

మిత్రులారా ! బాబా సావనసింగ జన్మదివసమున సత్సంగములో యీ సందేశమును యిచ్చితిని. శ్రీవారి వాక్కుల నేను అర్థము చేసుకున్న గురుభక్తి మీకు చెప్పినాను. శ్రీవారు నాతో అన్నారు. “ఫకీర ! నిర్భయముగా పనిచేయుము. నేను నీకు తోడు-నీడగా ఉన్నాను.” అందుకే నిజమును వెల్లడించాను.

గురుభక్తి అనగా గురువు సమీపమున కూర్చుండి, వారు చెప్పిన విషయాలు అర్థం చేసుకొని సురతిని అంతర్ముఖముగా శబ్దములో లయము చేయుట. బాబాజీ అనేవారు — నామభక్తి ఆ నామభక్తి విషయములను నేను చెప్పినాను. అంతర్ముఖమున ఉండేది ధునాత్మికనామము. వర్ణనాత్మిక నామమువేరు. ధునాత్మిక నామమువేరు. బాబా సావనసింగ మహారాజును ఆశ్రయించిన వారు కొందరు ఉన్నారు. వారూ యీ విషయమును తెలుసుకొనెదరు. బాబా అనేవారు :

అంతరవరెతో - పరదాఖోలో.

పొరను ఎట్లు విప్పుకోగలము. పొరనువిప్పుకొనుట మనగా నిజ జ్ఞానమును పొందడము. వివేకజ్ఞానమును పొందటం. గురు

భక్తిని సాధించి; నామమును జపించి ఆ పౌరను విప్పుకో జాలుదుము. బాబా అనేవారు :

చంద, సురజ, సీతారే లంఘితే_ఆగ్నే గురు భిలోత.

ఆ చంద్రుడు, సూర్యుడు, నక్షత్రములు - మన శరీరము, మనస్సు యివి అన్నియు ఆత్మప్రకాశమే. ఆ ప్రకాశముపై న శబ్దము ఉండును. ఆ శబ్దములో లయము పొందాలి, రాధాస్వామి మతానుసారము గురువు అనగా ఎవరు ?

అకహ, అపార, అగాధ అనామి
అసమేరే స్వారే_రాధాస్వామి.

ఈరోజు గురు సావలెషాహ జన్మదినము. నేను ఆ మహా పురుషుని శరణుపొందితిని. శ్రీవారి అజ్ఞానుసారము నిర్భయముగా పనులు చేసితిని. ఇందుకు దాతా దయాశుడుకూడ ముందుగానే ఆజ్ఞ బసంగిరి. నిజమును వినుటకొరకు ఎవరూ సిద్ధపడరు. నిజము చెప్పినచో ప్రపంచము నాకు విరుద్ధము కాగలదని భయపడు చుంటిని. ఈ కారముణచే వ్యాసకుపోయి బాబా శరణములో ఎండలో బరికాళ్ళమీద నిలబడి శ్రద్ధతో వారికి మనవి చేసితిని. శ్రీవారు సత్యమును ఘంటాపథముగ ఘోషించుమని ఆజ్ఞనొసంగిరి. నిర్భయంగా వెల్లడించితి,

అందరికి రాధాస్వామి :

ఫకీరచంద.

నేను నా అజ్ఞానముతోను లేక అహంకారముతోను గురు
ఋణమునుండి విముక్తుడనవుటకొరకు సత్యజ్ఞానమును యిచ్చు
వాడనని సమయసంత సత్తగురువును అని అన్నాను. ఇందుకు
ఒకవైపున దతా దయాళుని అనేక పద్యములలో వారు చెప్పి
యున్న ఆజ్ఞ రెండవ వైపున హుజూరు సాంవలెశాహ అనుమతి
ఆధారములు.

౧౯౪౨ సంవత్సరములో జరుగుచున్న సత్సంగసమా
వేశములోనికి నేను పోయియుంటిని. ఆ సమావేశంలో హుజూర్
సాంవలె శాహ బహిరంగంగా అన్నారు. నా తదనంతరము నా
బంధువులలో ఎవరూ వ్యాస గాదీన్ని తిరిగిచూడరు. సంతకృపాల
సింగ నా గురుముఖ, శిష్యులు, దీనిని చాలమంది పురాతన సత్సం
గీయులు ఎరుగుదురు.

నాతోకూడ బాబా అన్నారు: “సంతకృపాలసింగ రహస్య
మును తెలిసికొన్న వ్యక్తి”. ఈవిషయమునుగూర్చి సత్సంగీయు
లలో అల్లకల్లోలము చెలరేగినది. సత్సంగీయులలో కొందరు
సంతకృపాలసింగ కాలపురుషుని అవతారమనియు, మరికొందరు
నేను కాలపురుషుని ఆవతారమనియు అంటున్నారు. ఇందు మూల
మును సంతకృపాలసింగను ఆశ్రయించినవారికిని వ్యాసలో ఉన్న
వారికిని మధ్య విరోధభావాలు హెచ్చుగా కలిగినవి. బాబా నాపైన
సత్యమును నిర్భయముగా ఘోషించమనే బాధ్యత పెట్టిరి కావున
నేను చెప్పకోరుచున్నాను.

పంథేయులారా! : సత్సంగీయులారా : మీరు పొరపాటుగా ఆలోచిస్తున్నారు. బాబా సావనసింగమహారాజు చెప్పిన వాక్కులు యేమనగా తన యింటిలోనివారిలో ఎవరు వ్యాస గాదీన్ని తిరిగి చూడపోరు అని, ఈ వాక్కులు బాబా నిజమైన సత్పురుషుడని పరమసంతుడని ఋజువుచేయు చున్నవి. బాబా ప్రజలయొక్క ఆస్తిగాని ధనముగాని ఏసందర్భములోను తన యింటిలోనివారికి చెందకూడదని గట్టిగా తెలిపినారు. ఇక సత్సంగీయులు వారికి పరమార్థము వ్యాసనుండిగాని, సంతక్రపాలసింగద్వారా గాని లేక బాబా ఫకీర్ ద్వారాగాని దొరకును అనే భావమునుగూర్చి పొరపాటుగా అభిప్రాయపడుచున్నారు. ఇట్లు అభిప్రాయపడుటలో మీరు తప్పుటడుగు వేస్తున్నారు.

సత్సంగీయులారా : మీకు పరమార్థము, శాంతి హుశ్కార పురములో ఉండే మానవమందిరమునుండిగాని, వ్యాసగాదీ నుండి గాని, ఆగ్రానుండిగాని లేక ఎవరైన మహాపురుషునిద్వారా గాని లభించదు. బహీరంగ గురువులు మీకు నిజమును తెలిపి, రహస్యములను వెల్లడిస్తారు. మీ భ్రమలను తొలగించి, మీ సందేహాలకు సమాధానములు చెప్పుతారు. ఇట్లొనర్చి మీ చిత్తవృత్తిని అంత ర్ముఖంగా మార్చెదరు. ఇట్లు చేయుటకు ప్రపంచమంతట ఒకే గురువు ఉండవలెననే అవసరం లేదు.

రాధాస్వామి మతములో ఒక ఆడంబర పన్నాగమును సాగించారు. కేవలం తమ స్వార్థసిద్ధిచచ్చతో సాహెబాజీ మహా

రాజు తమ గాదీని బలపరచుకొనుటకు ఎంతో ఆడంబరప్రచారము చేశారు. బీపులను మోసగించేకొరకు నాలో ధారా ప్రవహించినదని అతిశయోక్తులు పలికారు.

ఇందులో అర్జులకు, జిజ్ఞాసువులకు, అమాయకులకు ఘంటా పథముగ నిజమును చెప్పుచున్నాను. “మీరే, మీ ప్రవర్తనను చక్కపరచుకొని విశ్వాణమును పొందగలరు. మీరే మిమ్ములను ఉద్ధరించుకోగలరు. ఇట్టి నిజమైన జ్ఞానమును పొంది సత్యమును తెలుసుకోండి.

మహాపురుషులు - వారు ఆగ్రా ఆచార్యులే కావచ్చు, వ్యాస ఆచార్యులే కావచ్చు, సావన ఆశ్రమవారే కావచ్చు, మానవ మందిరం వారే కావచ్చును. మరి యెక్కడివారై నా కావచ్చు. వారు శాంతపురుషులు, నిజరూపంలో స్థిరపడినవారు. నిస్వార్థపురుషులు అయినచో అట్టివారి సాంగత్యమును పొంది లహరిమును తెలుసుకోండి. యదార్థమును అర్థం చేసుకోండి. ఇలాంటి అనిరీణగలవారు తమివరి ధవసాగరమును జయప్రదముగ తిరింపగలరు. ఈ పుద్గేశమునే మనసునందు పెట్టుకొని, బీపులను (అయిచ్చి) హృదయముడ సగుటచేత నిజమును ఘోషించాను.

ఇది గాదీనిని మునుగా: గురువులు, మహాత్ములు, జీవులపై దయచూచి దీనినిము అటుంచి తమపై దయచూపాలి. ప్రపంచమునకు మార్గనిర్ణయము తప్పగా చేయవలదు. గాదీల,

మతములె ఆస్తిని, ధనమును ప్రోగుచేసుకొనుచు తమ స్వార్థము నెరవేర్చుకొనుటకు అమాయకజీవులను మోసగించకూడదు. గురువులమై యుండి క్షణభంగురమైన జీవితముకొఱకు ఆస్తిని, ధనమును ప్రోగుచేసుకున్నంత మాత్రమున మాన మానవజన్మలు సార్థకమగునా ?

అందరికి రాధాస్వామి,
ఫకీర్‌చంద్.

అన్నారు. నాకు తెలియలేదు. హుజూరు మహారాజు చెప్పిన విషయాలు నా కర్థము కాలేదు. భ్రమలోయుండి చెప్పిన విషయాలు అర్థము చేసికొనలేదు. ప్రేమలో పిచ్చివానిగ ప్రవర్తించాను. నేను హుజూరు మహారాజుతో మనవిచేశాను. “నన్ను ఎట్లు వదలగలరు ?” నన్ను హుజూరు మహారాజు (రాయ సాలిగ్రామ్ మహారాజు) సమాధిపై సమర్పించి తిరిగి తీసుకరారా !” శ్రీవారన్నారు. “తీసుకరాను.” అట్లగుచో నేను రానన్నాను.” రైలు టిక్కెట్లు తీసికొన్నవి తిరిగి స్టేషన్ మాస్టర్ కు ఇచ్చి వెళ్ళాము. ఇంటికి మఱి వచ్చితిమి.

ఇంటికి వచ్చిన తర్వాత హుజూర్ మహారాజున్నారు. ఫకీరా : “చెప్పెద విను.” ఒకానొకప్పుడు నేను హుజూర్ మహారాజును ప్రశ్నలు అడిగితిని. “రచన యనగానేమి”? “మనము ఎక్కడనుండి వచ్చితిమి”? “ఎక్కడికి తిరిగి పోవుదుము”? హుజూరు మహారాజు (రాయసాలిగ్రామ్ మహారాజు) నాతో చెప్పారు. “లెమ్ము : నా పాదాలకడ నిలబడుము.” నేను పాదాలకడ నిలబడితిని. నన్నుచూచి నోరు తెఱచినారు. ఒక క్షణము తర్వాత మూసికొన్నారు. నన్ను అర్థమైనదా ? అని అడిగినారు. నేను—ఓను ! అర్థమైనదని మనవిచేశాను. మళ్ళి వారన్నారు. శివబరత్ లాల్ : “నీ మనస్సు చంచలమై యున్నది. కర్మ అనుభవించనున్నది. బ్రతికి యున్నంతవఱకు రాధాస్వామి మత ప్రచారము చేస్తూ ఉండుము.”

హుజూరు మహర్షి (శివబరత్‌లాల్ మహారాజు) నన్ను సంబోధించి అన్నారు. ఫకీరా! “నేను హుజూరు మహారాజు (రాయ సాలిగ్రామమహారాజు) సన్నిధానమునకు జీవితములో మూడే పర్యాయములు వెళ్ళాను. రాధాస్వామి మతసిద్ధాంతాలు - శిక్షలు నాకు పూర్తిగ అర్థమైనవి. నీవు ఎన్నాళ్ళనుండియో నా ఆశ్రయములో ఉన్నావు. పలువిధములుగ విషయములు చెప్పాను. సీరు విషయాలు అర్థమగుటలేదు.”

మహాత్ములు “అంతిమస్థితి పొందినతర్వాత ప్రభువుల మైనామని” అనుకొంటారు. మతశిక్షలను రోచకముగ బోధిస్తు ఉంటారు. అట్లు బోధలు చేయకపోయిన గాదిలు, మతములు. సంస్థలు పరిపాలించలేరు. జీవులు అజ్ఞానులు. నేను మీకు లూటీ లతో, దోపిడీలతో తప్పించు మార్గమును చెప్పుచున్నాను. మోస పోకండి! గమ్యస్థానమును పొందుస్థితి జీవనకృషి సమాప్తము చేసి భవసాగరమునుండి మనను తరింపజేసి నిజస్వరూపములో ఐక్యము పొందించును. ఈ స్థితిని పొంది మనము ప్రభువులము కాలము. పరమ సంతకబీరు మహారాజు, స్వామి మహారాజు, దాతాదయాళు గమ్యస్థానములను చేరుకొని అట్టి స్థితినిపొంది అజ్ఞానులైన, అమాయకులైన శిష్యులపై ప్రభుత్వము చలాయించలేదు. కొందఱు మహాత్ములు ప్రభువులలాగ ప్రవర్తిస్తున్నారు. ఎవరైన తమ ఆశ్రయములో ఉన్న శిష్యులను ఉద్ధరింప గలరా? ఏ సత్పురుషుడు ఏమిచేయజాలడు. అమాయకులు మీరు. ఔగన్నాథంగారు దారితప్పినారు. సారాసారము గ్రహించండి!